ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

5

JULI-AUG. 1969

4,00 kr. incl. moms

UFO-NYT

Redaktion:

Iver O. Kjems (ansvarshavende),
Vesterkærsvej 13, 2650 Hvidovre/Avedøre,
tlf. (01) 78 36 13.

Frank Pedersen,
Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge,
tlf. Lynge (03 277) 732.

Redaktionsekretærer:

Frank Lerbæk,
Sanddalsparken 6, 2. sal t.h.,
5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Bodil Kromann,
Hattemagerstien 32, 2300 København S,
tlf. (01) 55 92 88.

Kontakt til udlandet:

Willy Wegner,
Odinsgade 2, 4. sal. 2200 København N.

Regnskabskontor:

(og henv. vedr. abonn.)

Irma Andersen,
Borgmestervangen 8, 8900 Randers,
tlf. (06) 43 10 05,
giro nr. 11 77 25.

Forlaget:

Enid Pedersen,
Solvænget 6,
Uggeløse pr. 3540 Lynge.

Alle økonomiske forhold vedr. UFO-NYT ordnes af regnskabskontoret.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 32,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. (Se ovenfor).

Abonnement kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

S.U.F.O.I. og „U F O - N Y T"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

Næste UFO-NYT udk. omk. 1. sept.

WESTERMANN, SVENDBORG

Organisationsoversigt:

KONTAKTUDVALGET:

Teknisk afd.: Frank Pedersen, Solvænget 6, Uggeløse pr. 3540 Lynge. Tlf. (03 277) 732.

Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, 8900 Randers, tlf (06) 43 10 05, giro nr. 11 77 25.

Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, København, 2300 Sundby. Tlf. (01) 55 11 82.

Udklipscentral: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Rapportcentral: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup. Tlf. (01) 51 11 41.

Bibliotek: P. C. Andersen, Harridslev pr. 8900 Randers.

Ovesættelsescentral: Bodil Kromann.

Repræsentanter for København:

John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør. Tlf. (01) 53 10 35.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm. Tlf. (01) 86 16 77.
G. Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S. Tlf. (01) 55 77 34.

Repræsentant for Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2.sal th. 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Sjælland og Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1., 4900 Nakskov.

Repræsentant for Norge:

Ludvig Andreas Hoff, Villavei 1, Bergen, Tlf. 17425.

INDEHOLDER bl. andet

AIAA interesseret i UFO'er

På trods af Condon-kommissionens „dødsdom" over UFO'erne er der alligevel, på forskellig vis, røre på den anden side af andedammen. Her er et yderst glædeligt eksempel. red.

December nummeret 1968 af „Astronautics and Aeronautics" bringer følgende erklæring fra The American Institute of Astronautics and Aeronautics:

Komiteen har udført en omhyggelig undersøgelse af UFO-spørgsmålets nuværende stilling og har konkluderet, at denne strid ikke kan løses uden videre studier på kvantitativ videnskabelig måde, og at det fortjener opmærksomhed fra ingeniør- og videnskabelige kredse".

Ovenstående erklæring, som udgør under-overskriften til en fremhævet artikel med titlen „AIAA-komité ser på UFO-problemet", var følgen af et studium, udført af en underkomité i AIAA's Committee on Atmospheric Environment og The Committee on Space and Atmospheric Physics. Underkomiteen begyndte for et år siden og beskæftigede sig specielt med UFO-spørgsmålet. Den omfattede følgende videnskabsmænd:

Joachim P. Kuettner, (Leder), ESSA Research Laboratories, Boulder, Colorado; Jerald M. Bidwell, Martin Marietta, Denver, Colorado; Glenn A. Cato, TRW Systems Group, Redondo Beach, California; Bernard N. Charles, Aerospace Corporation, Los Angeles, California; Murray Dryer, ESSA Research Labaratories, Boulder; Howard D. Edwards, Georgia Institute of Technology, Atlanta, Georgia; Paul MacCready, Meteorology Research, Inc., Altadena, California; Andrew J. Masley, Douglas Missile and Space Systems Division, Santa Monica, California og Donald M. Swingle, U.S. Army Electronic Command, Fort Monmouth, New Jersey.

Artiklen oplyste at gruppen havde udført deres egen objektive undersøgelse af U.F.O. spørgsmålet, havde udsendt ovenstående erklæring, og at komiteen har planer om at udvikle visse forslag, samt at give nogen indsigt i dens ræsonnementer i kommende numre af „Astronautics and Aeronautics".

Lige i hælene på Dr. J. Allen Hynek's opfordringer til internationalt samarbejde omkring UFO-problemet, opmuntrer AIAA's undersøgelse og det resulterende standpunkt, idet disse viser, at et større antal kvalificerede videnskabsmænd vil blive inddraget i studiet af UFO-problemet.

Netop det, at AIAA offentligt har erklæret, at emnet „fortjener opmærksomhed fra ingeniør- og videnskabelige kredse" tyder på, at der formentlig vil blive udført et vægtigt og uhildet stykke arbejde i den nærmeste fremtid.

Kilde: The A.P.R.O. Bulletin nov.–dec. 68 /PK

AIAA er det respektable og internationalt anerkendte Amerikanske Institut for Rumfarts- og Luftfartsvidenskab. red.

UFO'er

over

Kowloon?

Dette foto siges at være taget i Kowloon (den britiske kronkoloni Hong Kong) i 1961, af Anthony De Salvo. Han var den gang omkring 22 år og gjorde tjeneste som radar-operatør ved Royal Air Force (det engelske luftvåben). Han husker ikke den nøjagtige dato, men at han mellem kl. 8 og 9 om morgenen kom kørende sammen med 5 andre mænd bag i en åben lastvogn, tilhørende RAF.

Anthony indrømmer, at det eneste bevismateriale til støtte for observationen, så mange år efter, er negativet (som nu er i den engelske UFO-organisation BUFORA's besiddelse). Han fortæller, at genstanden først blev set i nordlig retning ca. 15 grader over horisonten. Den befandt sig lige over TAI MO SHAN, der er 957 m højt, det højeste bjerg i New Territories, og ca. 13 km syd for grænsen til Kina. Den så ud som en skarpt afgrænset stjerne, nær radome'n (radar-bygningen), som det ses på billedet. Anthony siger, at han var ude af stand til at skelne form eller størrelse med det blotte øje. I hans rapportskema er også angivet, at genstanden blev set mod en klar, blå himmel i klart solskin. (Fotoet synes at vise et noget skyet vejr, så man må formode, at han har glemt en og anden detaille i tidens løb). Vejret var efter sigende varmt og tørt. Genstanden svævede og roterede muligvis, eftersom den så ud til at variere i lysstyrke.

Da Anthony nåede frem til sit udstyr, forsøgte han at lokalisere genstanden på højdemålings-radar – men uden held. Derfor antog han, at den befandt sig enten meget nær jorden eller også mere end 24,4 km oppe. Hvis genstanden var et UFO, var der grund til bekymring, eftersom langtrækkende radaranlæg er en tophemmelighed for enhver nation. Uden disse anlæg kunne de ikke få nogen varsling om fly, der nærmede sig, eller om raketangreb.

Skønt hr. De Salvo nu er professionel freelance fotograf, har han, så vidt vi ved – efter sine 5 års tjeneste hos RAF (fra 1957–62) – ikke gjort noget forsøg på at „spinde guld" på fotografiet.

TEKNISKE DATA

Film: Agfa IF – *Kamera:* 35 mm (24x36) Pentax med standard-objektiv. – *Særligt udstyr:* Gulfilter anvendt. – *Belysningstid:* 1/500 sekund på blænde 4. – *Position:* En åben lastbil, der kørte med en fart af 50–65 km/t.

KOMMENTAR

Dr. Geoffrey Doel, der har haft opsynet med BUFORA's samling af fotos, foreslog, at genstanden måske kunne være en drage. Imidlertid

Denne forstørrelse af billedet overfor, viser lidt tydeligere den omtalte genstand, men bringer os ingen afklaring. Måske fortjener teorien om insektet nærmere overvejelse.

forekommer det et lidet sandsynligt sted at flyve med en sådan, og Anthony De Salvo's rapport angiver, at der ikke var nogen blæst på det tidspunkt. En kynisk ven af os foreslog, at det måske var et insekt, der sad på et vindue, gennem hvilket billedet så var taget.

En detaille, som vi ikke bemærkede i starten, og som måske ikke kan ses på reproduktionerne, er, at genstanden befinder sig midt i et svagt hvidt kors af lys.

Redaktionen af SPACELINK (– og UFO-NYT –) vil meget gerne høre fra alle, der kender noget til Kronkolonien, eller som kan fremsætte relevante kommentarer.

Foto-Kredit: Anthony De Salvo – originale fotos fra BUFORA.
SPACELINK, februar 1969 /IOKj.

UFO observations hjælper

D. Herbison-Evans tilskynder brugen af to simple opfindelser til hjælp ved UFO observationer, i et brev offentliggjort i „Science" (bind 161, nr. 3848, side 1297, 27. sept. 1968). Disse to er: 1) et stykke gennemsigtigt kopi lysbrydnings-gitter, monteret som et 35 mm lysbillede (i dias-ramme), og 2) et stykke polariseret celluloid. Herbison-Evans påpeger, at hvis man kunne observere eller fotografere et lysende objekt gennem gitteret, ville det måske være muligt, at få en idé om dets temperatur og sammensætning. Videre sagde han, at man kunne skelne mellem reflektioner og objekter gennem celluloid-stykket, ved at dreje det. Det kunne se ud til at Mr. Herbison-Evans måske har en idé, der kunne lede frem til let transportable hjælpemidler til identificering af UFO'er.

Kilde: The APRO Bulletin, nov.-dec. 68. /BK.

Kommentar: Det omtalte lysbrydnings-gitter er formentlig et hjælpemiddel til spektroskopi. Jeg er – ved redaktionens slutning – i færd med at plage livet af forskellige sagkyndige for at få nærmere oplysninger. Så snart det lykkes, vil UFO-NYT bringe en mere detailleret beskrivelse af produktet, om det kan skaffes til landet m.m.

IOKj.

Afskriv ikke de flyvende tallerkener, siger studenter

Man har appelleret til 250 videnskabsmænd, der arbejder på Irlands syv universiteter – i nord og syd – om ikke at være forudindtagne over for emnet flyvende tallerkener.

Henvendelsen kom fra den 47-årige Desmond Leslie, tidl. Royal Air Force jagerpilot, ved et landsomfattende fysik-seminar ved 2.600-student universitets-kollegiet i Galway.

Mr. Leslie, som er forfatter og komponist af elektronisk musik, sagde: „Alt hvad jeg beder om er, at vore studenter og videnskabsmænd undersøger kendsgerningerne omkring de uidentificerede flyvende objekter og derefter udfører en energisk undersøgelse".

Han har skrevet seks bøger og to af dem er om UFO'er. Den ene er et fiktivt værk med titlen „The Amazing Mr. Lutterworth" og den anden er dokumentarisk – „Flying Saucers Have Landed".

Mr. Leslie fortalte sit publikum på 60 unge videnskabsmænd: „Desværre er disse fænomener blevet ignoreret af anerkendte videnskabsmænd indtil nu."

„Det er synd og skam, for dette kan blive af overordentlig vigtighed. Imidlertid er holdningen nu ved at forandre sig. Russiske videnskabsmænd undersøger dem nu, efter at have ignoreret dem i årevis".

Han understregede: „Der er 4.000 til 5.000 observationer om året og 500 landinger, men lige så mange flere bliver ikke rapporteret, fordi folk er bange for at blive latterliggjort".

Mr. Leslie sagde, at hvis et menneske så noget på himlen, som ikke var til at forklare ved videnskabelige metoder, stod de over for det alternativ, at det kunne være et interplanetarisk fartøj.

Flyvende tallerkener eller uidentificerede flyvende objekter blev observeret i det gamle Ægypten, Grækenland, Rom, Indien og Kina og er omtalt i dokumenter fra den tid. Grækerne kaldte dem „gudernes stridsvogne".

Ordføreren for Galway-afdelingen af de irske fysik-studerendes sammenslutning, Mr. Dan O' Connell, sagde de havde inviteret Mr. Leslie til at tale for seminaret om „Moderne teorier om uidentificerede flyvende objekter", fordi de gerne ville have deres medlemmer til at tænke over emnet.

Det store flertal af rapporter om flyvende tallerkener og UFO'er kunne ignoreres, men der var andre fænomener, der ikke så let kunne forklares.

Mr. Leslie fra Glaslough, Co. Monaghan, er søn af Sir Shane Leslie, forfatteren til en berømt bog om irske spøgelseshistorier og fætter i første led til afdøde Sir Winston Churchill. Han har studeret kendsgerningerne omkring UFO-rapporterne i over tyve år.

Hans søster er Mrs. Anita Leslie King fra Oranmore, Co. Galway, hvis mand, William, gjorde et uheldigt forsøg på at sejle alene Jorden rundt i Galway Blazer II. Hans forsøg endte med skibbrud sent sidste år.

Otte foredrag blev holdt i løbet af de tre dage, fysikseminaret i U.C.G. varede; det sluttede om lørdagen. Seminarets formål var at underrette de studerende om, hvad der blev foretaget indenfor fysik-forskningen i Irland.

Connacht Sentinel, Eire. 7. jan. 1969. /BK.

I UFO-sagens periferi

af Willy Wegner

Jeg vil med denne artikel komme ind på de fleste af de aspekter, som sædvanligvis ikke er hverdagskost i UFO-NYT, og som sandsynligvis heller ikke vil blive det i fremtiden.

Som vi jo alle ved, så er ufologien utroligt vidtspændende, og mange af de aspekter der bliver draget med ind i sagen er ofte at en sådan karakter, at det forekommer umuligt at overskue. Mange aspekter er da også direkte absurde, og jeg vil da ikke undlade at gøre læserne opmærksom på, at fordi jeg skriver om disse ting og de står i UFO-NYT, så er det absolut ikke fordi vi går ind for noget af det, men udelukkende fordi vi finder at vore læsere bør være orienteret om alle de aspekter som rører sig i, og i nærheden af, ufologien rundt omkring i verden.

MÆNDENE I SORT – UFO TERRORISTERNE

Mysteriet om „de sorte mænd" er i USA et meget stort emne, som mange forskere beskæftiger sig med.

Sagen om de „sorte mænd" begynder i 1953, hvor tallerkenforskeren Albert K. Bender fik besøg i sit hjem.

Bender havde arbejdet nogen tid med forskellige data som han havde modtaget, og mente med disse at kunne udforme en teori til placering af hele UFO-sagen. Efter at have passet alle stykker sammen, udgjorde det hans teori, som han skrev ned i et brev til en ven og afsendte det. Dagen efter bankede det på hans dør, og udenfor stod der tre mænd, alle klædt i sort tøj. Den ene havde brevet til hans ven i hånden. De tre mænd fortalte at han mellem mange UFO-forskere havde været den eneste som var kommet til et meningsfuldt svar på UFO-sagen. De tre mænd satte Bender yderligere ind i sagen, og det resulterede i, at han blev så syg at han ikke kunne spise noget flere dage efter.

Bender selv fortalte, at de havde været hårde ved ham, og at det kun havde været de to af mændene som havde sagt noget, den tredie havde hele tiden holdt øje med, og slap ham ikke af syne så længe de var der. Bender har udtalt, at når menneskeheden fandt ud af sandheden bag de flyvende tallerkener, så ville der ske voldsomme forandringer indenfor alt, og videnskaben skulle få et stort knæk.

Andre fulgte efter. I samme år fik manden som havde organiseret Australian Flying Saucer Bureau, Edgar R. Jarrold, også besøg af de tre mænd, det samme skete for lederen af Civilian Saucer Investigation, Harold H. Fulton, i New Zealand. Ganske kort tid efter forlod de begge deres respektive organisationer.

I 1955 skete det igen i New Zealand. En mand ved navn John H. Stuart havde fundet et gråhvidt metalstykke fra et UFO. Den næste dag kom en sortklædt mand efter metalstykket, og bad Stuart om at holde inde med sin forskning.

Fænomenet med de „sorte mænd" eksisterer stadig, især i USA, blot har det åbenbart vist sig, at disse personer nu opsøger folk iklædt luftvåbenets uniformer og med legimationsskrivelser fra regeringskontorer.

En sådan mystisk mand dukkede op i Rex Heflin's hjem. Han havde legitimationspapirer fra det amerikanske luftforsvar (NORAD), og afkrævede Heflin negativerne af en fotoserie som han havde taget af et UFO (se bl.a. UFO-NYT nr. 4, 1966, bagsiden). Da Heflin ikke hørte mere til det, kontaktede han NORAD. Imidlertid benægtede NORAD at have noget med sagen at gøre. En stabschef ved navn M. M. Magee udtalte bl. a. til pressen: „Til Deres information skal det siges, at NORAD ikke har ansvaret for vurderingen af UFO'er, og derfor heller ikke har noget at gøre med indsamlingen af fotografier til analyse".

Heflin har aldrig fået sine billeder igen, og luftvåbenet har aldrig fået identificeret den mystiske mand som tog dem. Takket være at Heflin lå inde med kopier, har man over hele verden kunnet se hvad han havde fotograferet.

En restauratør ved navn Joe Perry kom ud for det samme. Han havde ligeledes taget en serie billeder, men blev besøgt af nogle mænd som præsenterede sig som kommende fra FBI.

I 1966 blev to 12 årige drenge, Mike Dorsey og Gary Hunt, forfulgt af et UFO på vej til skole. Senere kom der en mand til skolen i Norwalk. Han fastholdt at han kom fra et regeringskontor som var så hemmeligt, at han end ikke måtte sige dets navn. Han krydsforhørte drengene i to timer om det skiveformede objekt som havde forfulgt dem, og indprentede dem ikke at fortælle videre hvad de havde set.

Efter UFO-bølgen over Wanaque (se UFO-NYT nr. 2, 1969, side 66) i 1966, kom der fire officerer fra det amerikanske luftvåben, og kaldte alle de politibetjente sammen, som havde været vidner til UFO-aktiviteten. Man bad politifolkene om ikke at udtale sig om UFO'erne.

Mystiske opringninger finder også sted, og det skulle bl. a. også have været sket i Sverige hos Sten Magnussen, ifølge Robert A. Stiff fra IUFOB.

Pentagons kontaktmand til Project Blue Book, Oberst George P. Freeman, har bl. a. udtalt: „Vi har undersøgt nogle af disse tilfælde, og disse mænd er ikke tilknyttet luftvåbenet på nogen måde".

Hvad er de så repræsentanter for? Sagen omkring MIB (men-in-black), de „sorte mænd" som kører i sorte biler, er for øjeblikket stærkt diskuteret i USA's UFO-kredse. Tre mulige løsninger er draget frem. 1) Det er på trods af myndighedernes udtalelser folk fra øvrigheden, CIA eller lignende. 2) Det er en organisation som ikke er interesseret i UFO-sagens opklaring. 3) Det er folk som står direkte i kontakt med ufonauterne.

Jeg skal undlade at drage konklusioner, men overlade det til læserne. Imidlertid kan jeg ikke afholde mig fra at gøre opmærksom på, at det kan være en modesag eller et forsøg på at gøre sig interessant, som afføder disse beretninger. Skulle det vise sig at være noget med hold i, ja så er perspektiverne unægtelig uhyggelige.

HEMMELIGE BASER OG JORDISKE UFO'er

Det normalt antagne indenfor UFO-forskningen er, at de flyvende tallerkener er af ujordisk oprindelse, men der er jo som sædvanlig altid undtagelser. En alligevel ret stor del ufologer, hovedsageligt amerikanske, går ind for den jordiske teori, dette gælder f. eks. Ray Palmer.

Palmer skriver i en af sine artikler om „landet bag Nordpolen", som bl. a. Admiral Richard E. Byrd omtaler at have set på sin nordpolsfærd. Palmer skriver at der under Nordpolen findes et kontinent på størrelse med USA, og at et lignende kontinent under Sydpolen er så stort som hele Nordamerika. Hans teori er så at de flyvende tallerkener kommer fra disse kontinenter, og at Jorden er hul.

Ray Palmer er ikke den eneste jeg vil drage frem under dette kapitel. Tre hollændere, Edgar Simons, Ben van Prehn og Henk Elshout har skrevet en artikel for få år siden angående stort set det samme: jordiske UFO'er.

Man tager udgangspunkt i de tysk-byggede tallerkener under 2. verdenskrig.

Nogle af lederne som arbejdede med dette project i den 10. armés hemmelige tjeneste, var Niels Christiansen, Hans Konsinki og oberst Richard Miethe. Der var også kontakt til en italiensk ingeniør ved navn Giuseppe Belluzo, og det var ham som i 1950 fortalte at tyskerne allerede i 1942 arbejdede med et tallerkenformet fly.

Niels Christiansen som blev pågrebet i Brasilien, fortalte at tyskerne allerede i 1942 udførte en eksperimentalflyvning. Han fastslog at der eksisterede 5 prototyper. Deres tophastighed var på 1700 km/t. og deres aktionshøjde 20.000 m. Også dr. Miethe fastslog dette. Han fortalte at tallerkenerne kunne flyve hurtigere end lyden.

De fem prototyper blev aldrig fundet, og de tre hollændere bygger så en fantastisk teori op.

Tallerkenerne skulle have været bragt til Antarktis og/eller Brasilien, efter at tyskerne havde tabt krigen.

På et ret tidligt tidspunkt var tyskerne interesseret i Sydamerika, og specielt i Brasilien. Der har også løbet rygter om, at Hitler skulle have sendt en ekspedition ud, for at opbygge hemmelige baser til flugt og skjul, hvis der skulle blive for „hedt" i Tyskland. Man sendte også en ekspedition til Sydpolen, som forøvrigt blev debateret i samtidens presse, skriver de tre hollændere videre.

Imidlertid er der en dualitet i den hollandske artikel, idet man alligevel ikke udelukker UFO'er fra andre kloder. Man fastholder at de skulle have baser nogenlunde samme steder på Jorden.

De tre skribenter går også det skridt videre, og siger at det er disse tyskere som ikke er interesseret i UFO-sagens opklaring, der udgør den såkaldte „tavshedsgruppe" (læs de sorte mænd).

Det lyder jo ret så besnærende og logisk hvis man tager deres teori som givet, og ydermere interessant da rygter lader vide at en af skribenterne, Edgar Simons, har haft besøg af vore „sorte venner".

Der er egentlig ikke noget at sige til Ber-

lingske Tidendes reaktion den 10. oktober 1967. De beretter at man skal vogte sig for de flyvende tallerkeners besætninger hvis de taler tysk, for så kan det være nazister.

Jeg må unægtelig også indrømme at hele den historie forekommer mig temmelig urealistisk og søgt, men nu er aspektet under alle omstændigheder kastet på bordet til debat.

UFO'ERNE ER RUMDYR

Således mener forfatteren til bogen „Mysterious Lights and Fires", Vincent Gaddis.

„Den antagelse at nogle af de uidentificerede flyvende objekter skulle være dyr, livsformer eller væsener, oprindeligt hjemmehørende i atmosfæren eller selve rummet, kan i første omgang synes fantastisk", siger forfatteren.

„Egentlig er det en logisk teori, som øjensynligt er svaret på UFO'ernes mærkelige opførsel. Det er dyr som har tilpasset sig livet i den øvre atmosfære, akkurat som livet har tilpasset sig i de dybe oceaner", siger Gaddis.

En anden tilhænger af denne hypotese er John Besser fra St. Thomas i Pennsylvania. Han fremkom allerede i 1947 med følgende udtalelse: „Jeg mener at de flyvende skiver, er en form for rumdyr eller væsener af en fortyndet substans, som er i stand til at materialisere og dematerialisere sig. Deres fremdrift er en form for telekinese".

En tredie teori fremkom i Schweiz i 1955, fremsat af en østrigsk husmor ved navn Zoe Wassilko-Serecki, som mente at UFO'ernes adfærd var meget lig dyrs. De leger tagfat, de „danser", de er meget nysgerrige, og af og til synes de at formere sig, siger husmoderen, og de bliver truet eller trængt ind i et hjørne, forsvarer de sig ved hurtig flugt.

„Hvis sådanne væsener eksisterer", siger Gaddis, „da vil deres naturlige tilholdssted være ved atmosfærens yderste grænse, hvor kosmisk stråling og andre former for ren energi findes i rigelig mængde".

„Gennem tiderne", udtaler Gaddis, „har der været et antal eksempler på mærkelige dyr, som tilsyneladende er forsvundet op i luften. Måske er det mest kendte „himmelspøgelset", som blev set over Crawfordsville i 1891.

Gaddis som interviewede nogle af øjenvidnerne, giver følgende beskrivelse i sin bog: „Det var selvlysende og omkranset af en aura, et uklart hvidt lys, som lignede et stykke hvidt klæde med finner". Ingen former eller kanter kunne ses, og det var fra 5 til 6 meter langt, men hverken noget hoved eller en hale var synlig. Det bevægede sig hurtigt „som en fisk i vandet", ved hjælp af sine „side-finner". Til tider, når finnerne slog voldsomt, kunne der høres en klagende pustende lyd. Dette fandt sted ialt i to dage.

Atter en fantastisk teori, og selv om Vincent Gaddis kalder det for en logisk slutning at alle UFO'er er rumdyr, er jeg bestemt ikke af samme opfattelse.

HVORFOR UFO'ERNE ER FJENDTLIGE

Er de nu også det? Skribenten Jerome Clark mener det i sin artikel af samme navn.

Nogle eksempler drages frem, bl. a. følgende:

I juni 1954 iagttog en 11 årig afrikansk dreng ved navn Laili Thindu og flere af hans kammerater nogle ejendommelige lys; de fløj over dem og landede på Mount Kenya. UFO'erne syntes at være intensivt i virksomhed med et eller andet.

En nat, kort tid efter, fór en flåde af lysende genstande over en nærliggende by, og sendte skarpe lysstråler ned mod marken. Laili Thindu bevidnede hændelsen, men ikke før den næste dag fik han at vide, at alle byens indbyggere var brændt til døde.

Drengen overlevede altså begivenheden, og fortalte det videre til myndighederne i Nairobi.

Clark mener at landsbyens indbyggere har fået noget at se, som ikke skulle fortælles videre.

Skribenten nævner også flere hændelser, hvoraf nogle er mig bekendte, f. eks. paralyseringen af Marius Dewilde, James Flynn som blev slået bevidstløs i en sump i Florida, og bortførelsen af Mafra da Silva.

Betty og Barney Hill-affæren bliver også medtaget, ligesom sagen med Gustavsson og Rydberg nord for Hälsingborg. Imidlertid er sagen om de to svenskere ikke behandlet korrekt, og derfor tillader jeg mig også at tvivle på andre udsagn i hans artikel. Ikke mindst Mount Kenya-sagen.

Vi kan dog ikke komme udenom, at aspektet „fjendtlige UFO'er" er i vælten i USA for tiden.

KONKLUSION

Jeg har nu draget nogle aspekter frem i UFO-sagen, hvoraf flere absolut er meget ekstreme. Det er imidlertid intet imod hvad jeg har udeladt. Det ville her være alt for omfattende at komme ind på alle aspekter, som jeg betragter som værende i UFO-sagens pereferi. F. eks. har jeg undladt alle kontaktberetningerne, men jeg lover at der skal blive rådet bod på det i kommende artikler, hvor jeg skal kigge på beretnin-

ger, hvoraf mange aldrig før har været set trykt på dansk.

Af det som har været medtaget i denne artikel, kan man jo nok sige at sagen om de „sorte mænd", de hemmelige baser og Mount Kenya-sagen ligesom hænger sammen med en usynlig tråd. Sagen om rumdyrene er vel blot en kuriositet, og jeg håber at UFO-NYT's læsere her har fået blot et lille indblik i den mærkelige verden som omgiver UFO-sagen, og som er medvirkende til at trække det hele ned på et lavere plan, således at mange videnskabsmænd bliver skræmt væk, simpelthen ved sådanne beretninger. Men sagen er, at det skal frem for at kunne blive bortelimineret.

REFERENCER

DE SORTE MÆND - UFO TERRORISTERNE

Albert K. Bender: Flying Saucers And The Three Men.

Gray Barker: They Knew About Flying Saucers.

Brad Steiger og Joan Whritenour: Three Men In Black, The UFO Terrorists. The Allende Letters.

Robert A. Stiff og Jerome Clark: The Silencers Are At Work. The Allende Letters.

John A. Keel: „Mystik i USA", Medlemsbladet, nr. 12, april 1967.

HEMMELIGE BASER OG JORDISKE UFO'ER

Willy Wegner: Studiehefte i UFO-sagens ekstreme aspekter, 1968.

Herman Hiementz: Jordiske Flyvende Tallerkener.

Edgar Simons: Het Interplanetair Neuwsbulletin, Special 1967.

UFO'ERNE ER RUMDYR

Vincent Gaddis: Mysterious Ligths And Fires.

HVORFOR UFO'ERNE ER FJENDTLIGE

Brad Steiger og Joan Whritenour: Flying Saucers Are Hostile.

Jerome Clark: „Hvorfor UFO'erne er fjentlige" NUFOK's medlemsblad nr. 1 og 2, 1968.

John G. Fuller: The Interrupted Journey.

Coral E. Lorenzen: „Mand i Florida blændet af mystisk stråle fra UFO". UFO-NYT nr. 6, 1965.

Earl J. Neff: Unidentified Flying Objects.

Brad Steiger: Strangers From The Skies.

Udbredt protest mod UFO-rapport

Australien Associated Press

New York, den 10. januar. – Der var i dag protest mod den US Air Force-rapport, der blev frigivet i går, og som erklærede, at der intet bevis er for, at uidentificerede flyvende objekter (UFO'er) kommer fra rummet. (Condon-rapporten).

Fremtrædende blandt dem, der protesterede, var den demokratiske kongresmand William Ryan fra New York, der i Repræsentanternes Hus sagde: „På et tidspunkt, hvor astronauter udforsker det ydre rum og forbereder sig på at lande på Månen, er det bemærkelsesværdigt, at UFO-problemet bliver ignoreret".

En rapport fra universitetet i Colorado, som blev frigivet i dag, afslører flere veldokumenterede tilfælde, som syntes umulige at forklare.

Imidlertid konkluderer den 1485-sider lange rapport, at nogle få gådefulde episoder som disse, ikke berettiger til den konklusion, at Jorden besøges af rumskibe fra en ikke-jordisk civilisation.

En af de mest gådefulde tilfælde kom fra Lakenheath flyvebase, England, hvor radar-operatører opdagede et eller flere mål, som syntes at bevæge sig med en fart så stor som 2.000 eller 4.000 mph. (3.200–6.400 km/t).

De foretog retvinklede vendinger med nogle få hundrede miles i timen og fulgte tæt efter jagere, der var sendt op for at undersøge, hvad det var.

– – –

Public relations-manden fra Australien Flying Saucer Research Society (Mr. C. O. Norris) sagde i aftes, at US Air Force's kommission vedrørende UFO'er var „fuldstændig unfair" og at dets leder „havde en partisk holdning fra starten".

The Advertiser, Australien, 11. januar 1969. /BK.

Mønster i UFO-rapporterne

Observations-rapporter er blevet modtaget af Mr. Antoni Szachnowski i Oakfield Road, Anerley, grundlægger af UFO Research Club. Bortset fra nogle få „skøre sager“, siger han, efterlader dette stadig et antal troværdige tilfælde – nogle af dem i Kent.

Mr. Szachnowski erklærer, at den nuværende „bølge“ af UFO'er ikke er begrænset til dette land alene. Næsten hele den nordlige halvkugle er oversvømmet af observationer og hændelser, fra Skandinavien, Rusland og Nord-Amerika.

I de foregående år, siger han, var det den sydlige halvkugle, der hyppigst rapporterede om observationer af UFO'er.

„Er der et mønster i det?“ spørger Mr. Szachnowski. Nogle steder, føler han, synes at blive tildelt større opmærksomhed end andre. Er vores planet under systematisk opsyn?“.

Telepatisk?

Foruden observationer af visuel karakter har der været eksempler på en slags telepatiske fænomener, hævder han.

De fleste mennesker der har leveret observations-rapporter er ikke “reklame-søgere“ og foretrækker ikke at offentliggøre deres navne. I alle tilfælde ville for meget reklame ødelægge deres undersøgelser ved at skabe en hysterisk atmosfære. Der behøves en stille og rolig tilnærmelse, siger han.

Han fremhæver, at de i øjeblikket kun „ridser i overfladen“. Enhver vellykket undersøgelse skulle udføres i global målestok.

Med dette for øje har han taget initiativet til en International UFO begæring, formet som et spørgeskema. Dette er oversat til tysk, fransk og spansk og har fået en verdensomspændende udbredelse. *Kilde: Kentish Times.*

Hvis De ser noget . . .

er SUFOI interesseret. – Sæt Dem venligst omgående i forbindelse med:

SUFOI RAPPORTCENTRAL
ERLING JENSEN,
INGSTRUP ALLE 35,
2770 KASTRUP
Telefon: (01) 51 11 41.

Rapportcentralen foretager omhyggelig indsamling, bearbejdning og analyse af alle observerede himmelfænomener. Samarbejde etableret med Smithsonian Institute. Observationer og vurderinger heraf offentliggøres i UFO-NYT.

Præst ser flyvende objekt

Et strålende, hvidt, uidentificeret flyvende objekt, beskrevet som „halvt så stort som Månen", fejede hen over en by i South Devon (England), sent torsdag nat.

Det blev opdaget af pastor Eric Jones fra Buckfastleigh, da han var ude på en aftentur rundt omkring på sin farm.

I går sagde han: „Skønt objektet kun var i syne i 12 til 15 sekunder, var det virkelig utroligt og lignede intet jeg før har set. Det fløj fra øst mod vest, var strålende hvidt, havde en hale af gnister og så ud til at være halvt så stort som Månen.

„Det bevægede sig med meget stor hastighed – jeg vil regne med godt og vel 40.000 miles – (64.000 km) i timen.

„Først troede jeg, det kunne være et meteor, men dets store omfang udelukkede denne teori. Så faldt det mig ind, det kunne være et stykke rum-isenkram, der brændte op i atmosfæren. Men det kunne det heller ikke være, da det bevægede sig i retning modsat Jordens omdrejning".

(Dette gør satelliter dog også i nogle tilfælde. red).

Mærkeligt tilfælde

Devon og Exeter politiet sagde: „Dette er sandelig et mærkeligt tilfælde, og vi agter at se grundigt på det. Vi forstår, objektet også blev set over London kort før det nåede Devon".

I Plymouth sagde en repræsentant for RAF's kontrol Mount Batten: „Så vidt vi kan efterspore det, var der ingen luftaktivitet i området på tidspunktet for den rapporterede observation".

Western Morning News, Plymouth. 5. april 1969. /BK.

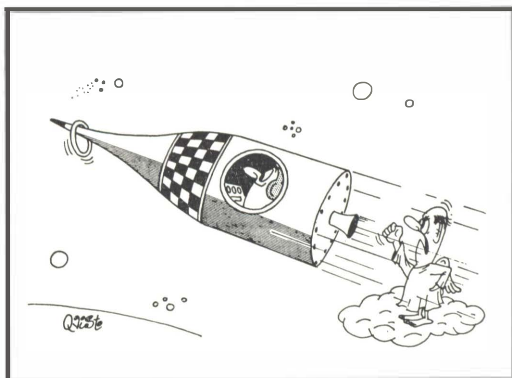
Flere observationer af flyvende objekter

Et uidentificeret, flyvende objekt, uden tvivl det samme som mange folk fra vestlandet så torsdag aften, blev også set ved Redruth mellem kl. 8,30 og 9,40 p.m. samme dag.

Mrs. D. Ivey fra Carclaze Road, St. Austell, ventede på billejlighed i Green Lane, Redruth, da hun så et strålende hvidt, cigarformet objekt fare hen over himlen. Hun så det i omkring 10 sekunder, indtil det forsvandt i det fjerne. Hun sagde, det fløj fra øst til vest.

To drenge så også objektet ved Port Isaac omkring en halv time senere.

„Western Morning News", Plymouth. 9. april 1969. /BK.

Er der nogen, der har set lys på himlen?

af Bernard Boucher

Efter i årevis at have rapporteret UFO-observationer er det endelig lykkedes mig. I går så jeg selv noget!

Dér var det, et strålende hvidt, rundt lys, der hang lavt over horisonten ude over havet ved Glenelg.

Efter mystiske flyvende objekters bedste traditioner var det stationært, derfor ventede jeg på, at det skulle sætte af sted i en utrolig fart. Det gjorde det ikke.

Klokken var 15,40, og jeg så det svæve der i syv minutter, mens jeg prøvede at overbevise mig selv om, at jeg ikke drømte.

Det kan ikke have været en flyvemaskine, når det ikke bevægede sig, og det er tvivlsomt, at lyset var noget, der glimtede i solen, for solen var bagved og ikke så langt over det i sigtelinie.

I hvert fald var lyset konstant og havde et neonskær over sig.

Det var genstandens klarhed, der først fangede min opmærksomhed, da jeg kørte ned til stranden.

En satellit kunne der ikke være tale om, men der var en lille chance for, at det kunne have været en ballon. Det var umuligt at bedømme højden og afstanden.

Så, efter syv minutter, bevægede det sig mod vest ud over havet og forsvandt ind i en skybanke. Det var ikke særlig spændende, bare et uforklarligt lys på himlen, som ingen af de andre omkring mig syntes at bemærke.

Jeg klyngede mig til ballon-teorien på trods af den kendsgerning, at der var en kraftig brise fra syd og forhørte mig på meteorologisk Institut. Jo, de havde opsendt en vejrballon fra Adelaide lufthavn, men den var sluppet fri kl. 14,30 og havde bevæget sig mod øst.

Det forvirrende var, at bortset fra havbrisen blæste der vinde fra vest med op til 56.000 feet (17.000 m), så hvad UFO'et end var, fløj det mod vinden.

Flyvelederen i lufthavnen bekræftede, at der ingen store fly havde været i området på det tidspunkt, men der kunne have været nogle mindre maskiner.

Endelig er det en gåde, at ingen telefonerede til „The Advertiser" for at berette, at også de havde set genstanden.

Nu er jeg bekymret i stedet for at være opstemt. Sig mig, De så det ikke, vel?

The Advertiser, Australien, 18. nov. 1968. /BK.

Mange UFO-observationer rapporteret

En mængde mennesker ringede i går til „The Advertiser" for at rapportere om mærkelige og uhyggelige observationer af runde, strålende hvide, flyvende objekter rundt omkring i Adelaides forstæder om søndagen og igen i aftes (mandag).

De fleste berettede at have set UFO'et i samme område som vor journalist Bernard Boucher søndag eftermiddag ved Glenelg. Der var flere observationer i aftes ved Adelaide Hills.

Om søndagen så to, der kørte ned ad Anzas motorvejen et objekt, den ene kl. 11 og den anden ca. kl. 15,20.

Miss Phay Thomson fra Clarence Gardens, fortalte, at det bevægede sig hurtigt i sydlig retning over Morphettville væddeløbsbane. „Det var for stort til at være en fugl, meget hvidt og vanskeligt at se på, ligesom brændende magnium", sagde hun.

Flammer

En ung mand, som befandt sig ved Glenelg ca. kl. 22 fortalte, at han så noget omkring 100 feet (33 m) oppe tæt ved horisonten. Det bevægede sig langsomt fra side til side. Det hav-

de et gullig-hvidt lys, som skiftevis blegnede og strålede op.

Mrs. J. E. Deering fra Brighton berettede, at 20 mennesker så objektet fra Glenelg sejlsportsklubs balkon, mens de betragtede en sejlsportskonkurrence.

„Vi så alle på det gennem kikkerter og ved to forskellige lejligheder så jeg det udspy flammer, før det langsomt forsvandt ind i en skybanke", sagde hun.

En Port Elliot familie spiste middag, da de fik øje på et „temmelig klart" objekt, der bevægede sig i nord-østlig retning mod Goolwa ved 19-tiden.

De betragtede det i nogle få minutter indtil det forsvandt, men fik igen øje på det igennem en kikkert. Det var ovalt og gråt og det forandrede fart på sin vej mod havet.

Flere så flyvende objekter i de østlige og nordlige forstæder ved Klemzig, St. Peters og Para Hills.

Mrs. H. Adams så et over havet ved Glenelg. Det var hvidt, aflangt i formen og havde en genstand på toppen, brun af farve og trekantet af form.

Flere ringede for at sige, at de så mystiske flyvende objekter i sidste uge, for det meste lignende det, der blev beskrevet i går.

The Advertiser, 19. nov. 69. /BK.

Personale i lufthavnstårn observerer UFO'er

Den 26. november kl. 17,40, observerede tre funktionærer ved kontrollen af lufttrafikken på Bismarck, North Dakota flyveplads, to klartlysende objekter på den nord-østlige himmel. Navnene på flyvelederne er Jack Wilhelm, Jack Reeves og John Fischer. I de fem til sy minutter objekterne var i syne, fløj det ene i nordlig retning i en højde af 45 grader og det andet tog mod syd i en højde af 30 grader. Pludselig udførte lyset mod syd en brat vending på 180 grader, fløj op og fulgtes derefter med det andet objekt. Få sekunder svævede de sammen, dernæst fløj de i nordøstlig retning og forsvandt ud af syne på få sekunder. Wilhelm udtalte senere, at der efter hans mening „ikke findes noget, der kan udføre en manøvre som den nederste gjorde og med den hastighed".

Da objekterne blev observeret, satte Bismarck kontroltårnet sig telefonisk i forbindelse med US-luftvåbnets base i Great Falls, Montana, hvor man fik at vide, at basens radar havde registreret et „omflakkende mål" ca. 83 sømil nordøst for Bismarck. FAA funktionærer, der blev spurgt af pressen, sagde at man ikke ved hjælp af radar kunne bestemme antallet af objekter eller af hvilken kategori de var; kun at der var et eller andet i den del af himlen, medens personalet på Bismarck kontroltårn havde deres observation. En anden visuel observation, sandsynligvis af de samme objekter, blev gjort af Robert Watts fra Capital Aviation-luftfartsselskabet og en student, der fløj i nærheden af flyvepladsen. Da Wilhelm gennem radioen underrettede Watts om objekterne, var både han og hans passager i stand til at få øje på og følge lysene, skønt de ikke så den voldsomme manøvre som mandskabet i kontroltårnet beskrev, fordi hans maskine foretog en proceduremæssig vending og de var således ikke i stand til at se objekternes manøvrer lige før de forsvandt ud af syne.

Kilde: The APRO Bulletin.
Nov.-dec. 1968 /PK.

Erfaringen er den bedste læremester.
Den gi'r os hele tiden privatundervisning.
Anonymt

☆

At drikke uden at være tørstig er menneskets særkende og det eneste, som skiller os fra dyrene.
Beaumarchais (1732–99)

☆

Materiel overflod uden karakter er den sikreste vej til ødelæggelse.
Thomas Jefferson (1743–1826)

UFO's over ITHACA

4 store, sirkulære klaringer skjemmer en skog ved New York for tiden — og er det mest forbausende av en mengde „påtakelige bevis".

Av T. M. Wright, fotografi av Dick Brandy.

Ithaca UFO-observasjonerne som kom opp i et antall av nesten 1000 i en 5 måneders periode, fra oktober 1967 til mars 1968, kom til offentlighetens kjennskap helt fra begynnelsen, da James Orr, en ung entusiastisk leksikonselger kom tilbake fra en repetisjonsøvelse i marinen og fikk se et UFO. Han rapporterte straks til luftforsvaret og APRO.

APRO kontaktet William Donovan, White Plaines, N. Y., i (det nu oppløste) Aerial Investigations and Research Corporation (AIR), og Donovan inviterte meg til å studere rapportene i januar 1968, da de fleste betydelige rapporter var mottatt og „undersøkt".

Blandt etterforskerne var dr. Roy Craig og John Ahrens fra UFO studiegruppen i Colorado. I henhold til Donovan, var deres undersøkelser imidlertid helt fra begynnelsen farget av skepsis. Craig uttalte: „Vitenskap er en disiplin basert på skepsis. Av denne grunn håper vi å komme til åstedet mens observasjonerne er igang. Hvis ikke må vi avdekke handgripelige bevis vedr. tidligere rapporter".

Men, skjønt „håndfaste bevis vedr. tidligere observationer" finnes i Ithacaområdet, forble Craig og Ahrens skeptiske. Blandt de „håndfaste bevis" er de mystiske sirkulære åpninger i en skog ved West Danby, en del mil fra Ithaca, som Hugh Barlow, Ithaca, oppdaget i november 1966. Han tenkte ikke noe særlig over dette, indtil et år senere da han så noe som han beskriver som et „opplyst skildpaddeskall" sveve over skogen. Han så objektet dale ned og forsvinne blandt trærne. På grunn av denne hendelse, er de 4 åpninger i skogen med diametre fra 100 til 150 fot (30–45 m) blitt en av de mest forbausende og fascinerende gåter når det gjelder Ithacahendelserne.

Craig og Ahrens fant heller ikke noe „håndgripelig) i at Anna X, sosialarbeider i Ithaca, påviste at gresset bak hennes hus var slått ned i et sirkulært mønster etter at hun hadde sett et UFO.

Den tolv år gamle Don Chiszars og ti år gamle Pat Croziers fortalte de hadde sett et „eggformet, sølvglinsende fartøy" med røde og grønne lys. De hadde også sett noen „skyggeaktige vesener" med „brede hofter". Dette var skjedd i Ithacas hovedgate den 24. okt. 1967 mellem kl. 9,00 og 10,00 om kvelden. I henhold til guttene var fartøyet på ca. 50 meters avstand da det stoppet og svevde nær over kroen White House. Crozier ble redd og sprang inn. Han sa at lyset var et slags fartøy med kuppel som "det stakk en stav ut fra i likhet med en antenne". Det runde fartøyet hadde på undersiden en slags avlang kasse med røde, grønne og hvide, blinkende lys.

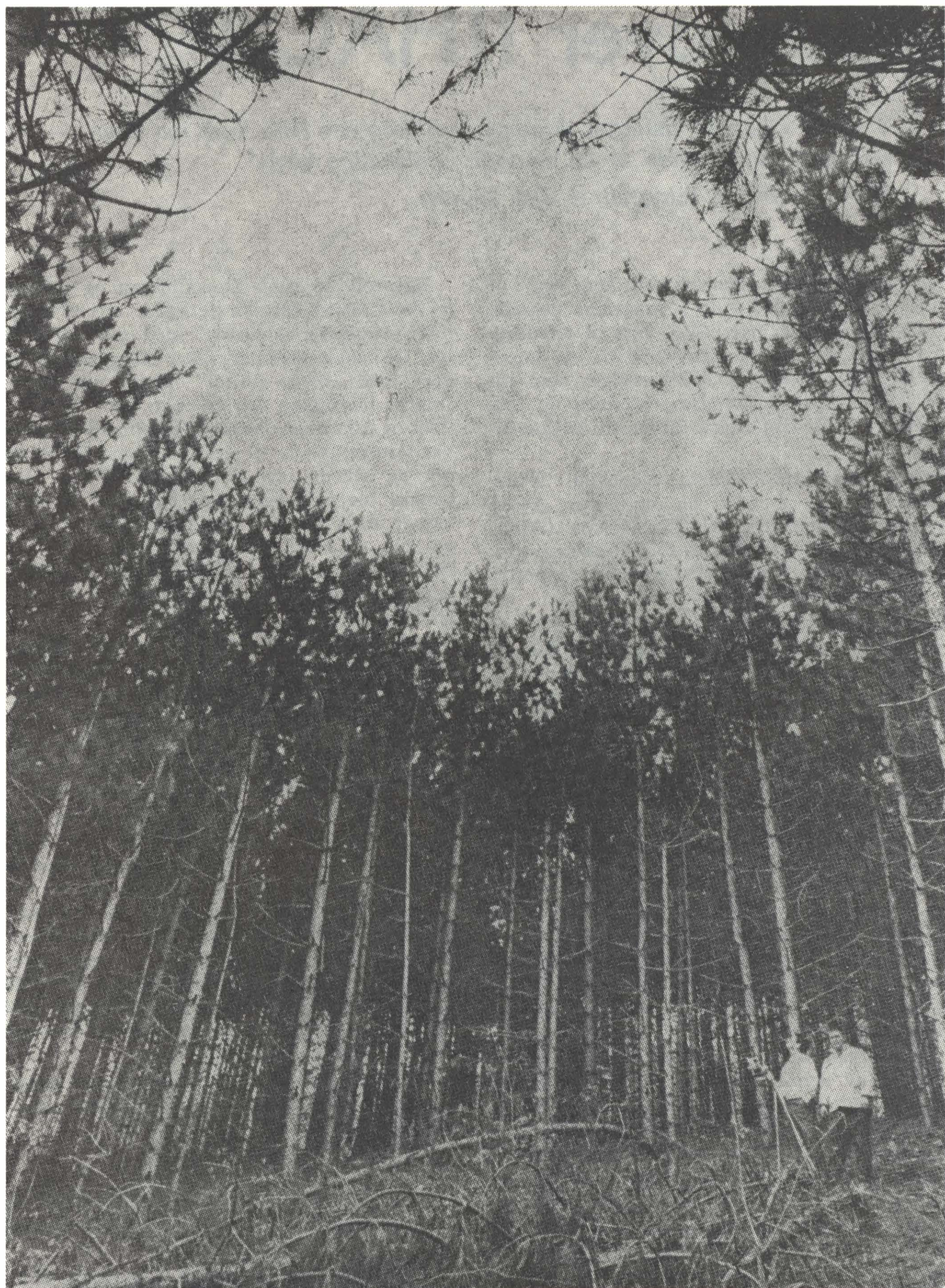
„Vesenene" stod „ubevegelige som robotter", sa Chiszar, og de var „små, med sjokoladefarget hud" med „bulker" på kroppen. Chiszar fortalte videre at tingen var stor og lydløs. Den var over 30 fot (9 m) i diameter og 6 til 8 fot (1,8–2,4 m) høy, var matt sølvfarget med nogen merkelige tegn hele veien langs kanten over lysranden.

Objektet tok av som et „vindpust" og lysrekken „strålte *meget* kraftig opp". Dr. Allen Hynek, den djerve kritiker av luftvåpenets undersøkelsesprosedure, hadde reist fra stedet en uke før Craig og Ahrens ankom. Han hadde interviewed 55 øyenvitner og bemerket idet han forlot Hancock Field, Syracuse, „Dette har været meget interessant." Han sa også at observasjonene ikke kunde forklares og han forpliktet seg på at han skulde gjøre alt for følge opp vedr. det bevismateriale som her hadde samlet seg.

Craig og Arenz hadde bare samtalt med 10 vitner og forlot Ithaca like så skeptiske som da de kom.

Ved å gå gjennem vitneprovene, synes disse meg mer enn forbausende – de synes overbevisende.

Jeg ankom Ithaca den 11. jan. 1968. Da jeg

hadde gått 10 kvartaler fra bussterminalen, fant jeg William Donovans midlertidige hovedkvarter over en bokhandel i Ithacas hovedgate. Kontoret var et eneste rot; papirer, brevordnere, tegninger og fotos lå strødd omkring. Den 24 år gamle Donovan er en pen, velsoigneret forhenværende assuransemann og var full av entusiasme. Han pekte på et stort hjemmelaget kart over Ithaca-området, der var avmerket 25 av de viktigste observasjoner, markeret i henhold til dato og anmerkninger og sa: „Vi har hatt landinger, kontakter, rapporter som vesener, kort sagt, alt! Dette er virkelig stort. Det omfatter området Ithaca, Newfield og Syracuse".

Jeg begynte så gjennemlesningen av rapportene i Donovans mapper. En av rapportene kom fra en Lewis McCaw, lærer i automekanik ved Ithacas realskole. Tidlig i oktober 1967 kjørte denne til et kveldsmøde i utkanten av Ithaca og fikk da øye på et lys så stort som et 50 centsstykke i en armlengdes avstand over noen træer nærved. „Jeg stoppet bilen, iakttok det et øyeblikk og sprang så til nærmeste hus for å få et vitne". Ingen var imidlertid hjemme og han gikk tilbake til bilen og kjørte videre. I løpet av et minutt ble lyset, som først hadde form av et kors til to lys som beveget seg langsomt. „De beveget seg for langsomt til å være et fly", sa McCaw, som i to år hadde arbeidet som flymekaniker ved luftvåpnet.

En pensjonert maskiningeniør, Leslie Dickens, også fra Ithaca, fortæller en liknende historie. Hans rapport av 4. desember 1967 beskriver to runde sølvskinnende objekter som han antok å sveve tre til femhundre fot (90–150 m) over hans garasje. Dickens iakttog det ene objektet en kort stund før det „skjøt opp og forsvant som et projektil".

Dickens mente det måtte være 100 fot (30 m) i omkreds, 4 fot (1,2 m) tykt og „skinte som en ny Kennedy halvdollar".

En annen rapport fra tre Cortland State College elever kan sies å være typisk for Ithaca-observationerne. Dette objektet viste seg over riksvei 4 i skumringen den 26. november, og Sandy Cira fra Rochester N. Y. sa senere: Da jeg først så den, så den ut som en stor stjerne. Den var på venstre side av vegen, lavt på himmelen. Den så ut til å sveve. Linda Lobe fra Fredonia saktnet sin Folkevogn, og sammen med Gerry Hewitt fra Gowanda N. Y. og Sandy så de et pulserende, lysende UFO over bilen. Sandy var den eneste som så „damp" eller „gass" bak den „flate ovalen" men alle 3 pikene hevdet at objektet, som var av størrelse som en ert i en arms lengde, „absolut ikke kunde ha vært et fly".

Elevene parkerte Folkevognen ved veikanten for å få bedre utsikt til det mystiske lyset som sirklet langsomt i en stor bue over dem. Nu kom der en bil til og da Linda spurte passasjerene om de hadde sett noe uvanlig, svarte disse: „Mener du dét store lyset?"

Alle fem vitner betraktet gjesten fra oven intil den forsvant i øst. Donovan hevdet at han hadde mottatt ca. 600 liknende rapporter.

„Men vi har noe her som jeg tenker vil interessere deg", sa han idet han rakte meg Malley-saken. Denne rapport står for meg som en af de mest utfordrende i UFO-historien.

Denne fant sted den 12. desember 1967 i henhold til en tiltalende mor til 2, Rita Malley fra Ithaca som ved siden av husmoryrket også var friserdame på deltid. Idet hun opprinnelig undertegnet seg fru X, rapporterte fru Malley observasjonen flere uker etter at denne hadde funnet sted på en øde veg, rute 34 nær Ithaca.

Ved 19 tiden da hun nærmet seg Ithaca la fru Malley merke til et klart, rødt lys lige bak bilen. Hun erklærte senere: „Jeg hadde speedet på, så jeg trodde jeg ble innhentet av politiet". Lyset var imidlertid ikke fra en politibil. Mens hun betraktet det, kom det nærmere og fru Malley så det var et diskosformet luftfartøy så stort som en varevogn.

Hun sa, „Objektet svevde i en høyde av 3 eller 4 telefonstolper". Derpå tok denne mektige svevende innretningen kontroll over bilen. „Jeg visste ikke hvad jeg skulde gjøre – eller hvad som hendte. Jeg ble hysterisk. Jeg kunde ikke få frem en lyd. Halsen føltes tett og tørr. Situasjonen var merkelig. Det er første gang jeg har været virkelig redd". sa fru Malley. Hun ropte til sønnen i baksetet men fikk ikke svar. Han så ut til å være i trance med stiv kropp og øyne som „bulet ut". Hun kjempet for å få kontroll over bilen uten held.

En hvit hvirvlende stråle skjøt ut fra det brummende bekuplede fartøy over henne, og hun syntes hun hørte stemmer. De lød ikke som mannlige eller kvinnelige stemmer, ordene var afbrudte og kom støtvis som fra en translatør i De Forenede Nasjoner".

Stemmerne sa til fru Malley „at hennes sønn ikke vilde huske noe, bare at bilen stoppet og startet igjen". Derpå fortalte de at en venn av henne var blitt drept i en bilulykke for kort tid siden. Den neste dag fikk fru Malley høre at dette hadde skjedd. „Bilen begynte derpå å be-

vege seg igjen, men ikke under min kontroll", sa fru Malley. „Den kom opp fra grøften som om den svevde opp på vegen".

Hun hadde vært alene på vegen under hele marerittet. Da hun følte at hun igjen hadde kontroll over bilen, kjørte hun hjem.

Hennes mann bemerket senere: „Jeg visste det var noe galt i det øyeblikk hun kom inn. Jeg trodde hun muligens kunde ha hatt et uhell med bilen eller no liknende".

I et interview tatt opp på bånd sa mrs. Malley til tallerkenskeptikeren Lloyd Mallen: „Disse stemmene var ikke sinnsinntrykk. De kom utenfra, fra denne tingen oppe i luften".

Hun fortalte Mallen videre at hun stadig hadde hodepine og mareritt som følge av kontakten. Noe mrs. Malley ikke visste var at en kvinde som ble benevnt „Anna X" hadde hatt en liknende opplevelse flere uker før hennes egen.

Mrs. X som var alene i huset hørte en tydelig „bank" på ytterdøren. „Jeg var meget trett og det var et program i TV som jeg vilde se. Skjermen var imidlertid bare flimmer og jeg var lei av det hele. Så begynte hundene å gjø og dette lød helt anderledes enn det pleide".

Tiltross alle anstrengelser vilde hundene ikke bli rolige. Anna X gikk inn på badet, åpnet vinduet og prøvde å få øye på sin sorte retriever i den mørke bakgården. Det var da hun så UFO'et.

„Det svevde og liknet et neonlys. Lyset var hvitt med en tanke blått i. Det var et merkverdig lys".

Ca. 30 fot over bakgården svevde lyset, som var næsten fuldkommen cirkelrundt og på størrelse med „et stort traktordekk".

Efter å ha iakttatt det i ca 1 time, bestemte Anna X seg for å undersøke objektet nærmere, „da det forsvandt rett for øynene på meg". Alt skjedde uten en lyd, sa hun, men sivet i myren rett bak huset var trykket ned i en nesten perfekt sirkel, så hun hadde rigelig bevis på, at hun så det, hun trodde hun så.

Det var i alt 3 uavhengige observasjoner av liknende objekter med samme adferdsmønster.

Et visst antall rapporter ble ikke publisert. En kom fra en gruppe teenagere og voksne nær Syracuse N. Y. i siste halvpart av oktober. Observasjonerne som strakte seg over flere dager, beskrev klare røde lys som svevde over høyspenningsledninger. Et objekt eksploderte lydløst, mens et annet liknende objekt drev inn over åker hvor det etterlot seg flere sirkulære avtrykk. Et vitne sa at ugresset „så ut som om det var pisket med en mixmaster".

Tre av vitnene, Joe Lamb, Mark Lamb og Dave Butterfield, alle fra Brewerton, N. Y., tok meg med til jordet. Skjønt det var gått flere måneder siden observasjonerne var foretatt, fant jeg spor av avtrykk.

En annen observasjon ble rapportert av innvånere av Liverpool-Bayberry-området i nærheten av Syracuse den 26. jan. 1968. Kl. 21,30 kjørte en bilist som gav sitt navn, men ikke ville ha det publisert, langs vei nr. 57 da han så noe som han trodde var en rekke klare gatelys. Mens han og familien betraktet disse, kom de nærmere og da han parkerte bilen for å kunne se bedre, fløy 5 summende orange objekter over ham med kurs vestover. Denne observasjon varte noe under 5 minutter.

Vakthavende offiser i Hancock Field's SAGE-bygning tilhørende den 35. luftdivisjon, fortalte „Syracuse Herald Journal", at de på basen hadde mottatt andre, liknende rapporter. Selv om UFO'ene ikke ble sett på radar, stemte tidspunktet for alle de uavhengige observasjonene, nemlig kl. 21,30. Fru Robert Skinner, også fra Syracuse-området, betraktet en stor, rød, lydløs skive med kuppel over i ca. 5 minutter den 13. mars 1968. Dette var på slutten av Ithaca-Newfield-Syracuse hendelsene.

Innpå 40 prosent av de ca. 1.000 observasjonene fra oktober 1967 til marts 1968 innebar elektromagnetiske manifestasjoner. Disse 40 prosent inkluderer fru Malleys, fru Anna X's og Nick Sgouris observasjoner. Denne siste, også fra Syracuse, så en 50 a 60 fot (15–18 m) lang sigarformet ting den 4. mars.

Sgouris sa: „Jo nærmere UFO'et kom, jo værre oppførte bilen seg. Et øyeblikk holdt den på å stoppe helt". Sgouris fortsatte: „Jeg kunde ikke være mange hundre fot fra mitt hjem og jeg vilde springe hjem og hente min familie for at de også skulde få se objektet, men jeg kunne ikke komme ut av bilen. Jeg ble overmannet av en merkelig følelse og jeg kunde faktisk ikke bevege meg".

Det store spørgsmål er, hvorfor så mange rapporter kom fra et så relativt lite område. Et mulig svar ligger i det faktum, at Cornelluniversitetet som ligger mitt i omtalte område, har to vitenskapelige installasjoner som kan være av interesse for dem som måtte manøvrere disse fartøyene. En installasjon omfatter verdens mest avanserte kjernepartikkel-aksellerator og den andre er en radiokommunikasjonslink med forbinnelse til 1.000 fot diameter radioteleskopet ved Arecibo, Puerto Rico. Når det gjelder denne sa-

ken, er det ikke, for å sitere Dr. Hynek, snakk om rommenn som „lander i et dystert myrområde". (En hentydning til den berømte sumpgasobs. Red.)
Observasjonene sluttet bratt etter utløbet av mars og den 5 måneders UFO-konsentrasjon var avsluttet. Målbevisste etterforskere vil imidlertid ennu kunde finne de sirkulære klaringer i skogen ved West Danby. De kan ennu tale med fru Malley og Anna X – og de kunde kanskje til og med se tallerkenerne selv. Ingen, som foretar noe mer enn en flyktig undersøkelse av dette materiale kan tvile på at flygende tallerkener besøkte Ithaca og områdene omkring.

FATE, februar 1969, oversatt af Per L. Holm

Komm.: UFO-NYTs redaktion vil være taknemmelig for oplysninger fra botanikere, forstmænd og andre vedr. (bl.a.) dette spørgsmål: Er der forhold i naturen, der kan betinge udviklingen af cirkulære lysninger i „skov og mark" – parallelt med den jordnære forklaring på svampecirklerne, omtalt i UFO-NYT nr. (3 og) 4, 1969? Man kunne tænke sig pletvise forekomster – koncentrationer – af kalk, fosfater og – hvad ved jeg – der kunne hæmme eller hindre væksten.

IOKj.

Long Island læges UFO-møde

Onsdag den 6. september 1967 ca. kl. 22,30 kørte Dr. Edward W. Goldstein, M.D. på en særlig øde strækning af den vej, der går rundt om Bethpage statspark, på vej hjem fra arbejde. Han fortsatte mod sit bestemmelsessted, da et mærkeligt illumineret, cigar-formet objekt uden varsel kom til syne på den vestlige himmel i ca. 300 fods (90 m) afstand, svævende ca. 50 fod (15 m) over jorden.

Nogle minutter senere viste der sig mod syd et lignende objekt, lysende med den samme uhyggelige rosa glød. Nu tabte Dr. Goldstein fatningen og gjorde forsøg på at holde bilen på vejen, men sagde, „min vogn gik stadig langsommere, indtil den stoppede helt".

Dr. Goldstein fortsatte med at sige, at han på dette tidspunkt hørte „en slags svag, sælsom plapren", der kom fra hans bilradio, SOM VAR LUKKET. Intet af, hvad stemmerne (der lød som fire mænd) sagde, var forståeligt. Efter en halv times forløb forsvandt de to hallucinationer lige så pludseligt som de var kommet, uden at efterlade sig noget håndgribeligt fingerpeg om deres mulige oprindelse. Det er anden gang Dr. Goldstein har set UFOer på samme vej og samme sted. Den tidligere observation var den 14. april 1967.

(Kilde: Jaye P. Paro, Babylon, N.Y.)
Saucers, Space & Science nr. 50, 67-68 /BK.

Kommentar: Denne beretning lyder så spændende, at den nok bør tages med et vist forbehold. *IOKj.*

Himmel-ildkugle farer hen over Storbritanien

Daily Telegraph rapporterer:
En ildkugle, set over hele Storbritannien i aftes, gav anledning til telefonopringninger til forsvarsministeriet, redaktioner og andre autoriteter, og de blokerede omstillingsbordene i timevis.

Til sidst udtalte politiet i Belfast: „Royal Observatory bekræftede, der har været en meteorit". Det fremkom efter et højt brag i Belfast-distriktet og blinkende, grønne lys, som Ulster politiet først troede stammede fra sabotager, da tre vandledninger var blevet sprængt i løbet af fire dage.

Men Mr. Kenneth Gatland, vicepræsident for British Interplanetary Society, sagde, at lysene på himlen næsten helt sikkert var en russisk satellit, Cosmos 265, „som brændte op og gik i stykker i atmosfæren".

Flere objekter, som man regnede med var meteoritter eller „stumper fra rummet", faldt ned i Wales, ifølge RAF eksperter.

Forsvarsministeriet, der først var ude af stand til at forklare objektet, arbejdede allerede på den formodning, at det var en meteorit.

„Flyvende tallerken"
Daily Telegraph fik over 50 opringninger indenfor 10 minutter efter observationen på en næsten skyfri himmel. Objektet blev beskrevet

som „en skinnende, flyvende tallerken“, da det passerede henover Doncaster.

Miss Josephine Rowbottom fra Eastfields Road, Acton, sagde: „Det lignede ganske en grøn raket fulgt af en orange flamme og det skød hurtigt tværs over himlen. Jeg har aldrig set noget lignende“.

Mr. Richard Newson, en bankmand fra Churchill Gardens, Victoria, sagde: „Det var meget, meget klart og syntes at falde ned fra himlen“.

„Nedstyrtning“ i Wales

To brandbiler og to ambulancer blev hurtigt sendt afsted til en walisisk landsby efter at et mystisk objekt var styrtet ned ved sognekirken i Rowen, Conway Valley.

Kort efter blev kystvagter og politistationer over hele Anglesey og Caernarvonshire og RAF's meteorologiske kontor i Valley, Anglesey, oversvømmet med rapporter om mærkelige objekter, man havde set bevæge sig lavt på himlen.

I Skotland var der også „ildkugle“-rapporter. En repræsentant for lufttrafik-kontrollen i Turnhouse lufthavn, Edinburgh, sagde: „Det kan have været en meteorit eller et stykke rum-isenkram“.

En talsmand for Royal Observatory, Herstmonceux, Sussex, sagde: „Ingen herfra så det med undtagelse af nattevagten. Der blev arbejdet med det store teleskop, der var rettet mod et mål nærved Månen – de vendte ryggen til denne genstand“.

The Daily Telegraph, 26. april 1969 /BK.

Rejefiskebesætning observerer UFO

En af observationerne i det syd-østlige USA, der fandt sted mens Thanksgiving ugen stod på, involverede tre besætningsmedlemmer på en rejefiskebåd ud for Biloxi, Mississippi. Hændelsen fandt sted mens Gulf Central, en 54 fod lang båd, lå mellem Chandeleur og Ship Islands ved Gulf Kysten, på vej til havn. Skipperen, Preston L. Mallette sen., hans søn Kenneth og hans broder William R. fortalte alle, at objektet, hvad det så end var, fulgte deres båd et stykke, fløj ind over den og forsvandt derefter lige op i luften og ud af syne. De sagde, at de det meste af dagen havde været midt i tæt tåge, men sent om aftenen, da objektet var blevet observeret, havde natten været meget klar med svag brise. Beskrivelsen mændene gav, var af de typiske tallerkener – – – rund, flad i toppen og med en bule i bunden, „præcis som en tallerken“, sagde de. Tallerkenen var hvid og syntes at være glat og glødende. I begyndelsen troede de tre, at objektet var en stjerne, men så steg det ned, foretog en vending på 45 grader, gik ned over og fløj parallelt med vandoverfladen bagved rejefiskebåden. Unge Mallette udtaler, at objektet kom over mod båden og det stoppede ikke før det var lige over, hvor det svævede i omkring halvandet minut. Derefter skød det op i luften og forsvandt ud af syne.

Kilde: THE A.P.R.O. BULLETIN
nov.–dec. 68 /P.K.

Observationer fra sidste del af 1967

Observationer fra de sidste to måneder af 1967 strømmer stadig ind til NICAPs kontor. Her følger et udsnit af sager, der for nogles vedkommende endnu ikke er blevet nærmere efterforsket.

29. november blev en kortvarig UFO-landing rapporteret af Mr. Percy McBride, Yarmouth, Nova Scotia. Ifølge vidnet dalede et flyvende objekt på størrelse med en bil ned fra himlen ca. kl. 02,00. Det landede i en lysning i en skov. UFOet var efter beskrivelsen afrundet bagtil, tilspidset (for?)ende, og havde adskillige lys. Mens den stod på jorden, udsendte den en lyd som „fem eller seks radioer, der spillede for fuld drøn“, sagde McBride. En usædvanlig ting i rapporten var UFOets lydløse start, på trods af en flammende udstødning.

– – –

Sent om aftenen den 14. december kørte to private US piloter nær Clinton, Michigan, hvor de havde en nærobservation af et delta- (triangulært)formet objekt.

Observatørerne, Kenneth Kennedy, Marshall, Mich., og hans søn David Kennedy, Adrian, Mich., kørte ad Rute 12, sydvest for Ann Arbor, da UFOet kom til syne. Efter en kortvarig svæven, nærmede objektet sig i lav højde vidnerne.

Da det nåede hen over dem, skiftede det kurs og fløj bort med stor hastighed. Samlet observationstid 3 minutter.

En UFO-sekvens!

Halvanden time senere samme nat fandt en tilsvarende nærobservation sted i Michigan, og den involverede tre motorkørende – Randall Baribeau, Henry Carrier og Alfred Leavitt, alle fra Saxon, Wisc. De var på vej til Saxon og kørte ad Rute 2 nær den vestlige spids af Michigans øvre halvø, da de så et kugleformet roterende objekt. UFOet havde et hvidt lys i top og bund og røde og grønne lys rundt om midten. Som i Clinton-sagen nærmede objektet sig i lav højde vidnernes vogn, stoppede så og svævede over en mark i nærheden. Herunder fandt en mærkelig operation sted.

Stadig svævende udstødte UFOet fra bunden et mindre, kuglerundt objekt, som hurtigt udsendte et endnu mindre rundt objekt. Dette udløste et objekt, som udsendte et fjerde. Efter en kort forbliven på positionen nær det store objekt, gentog de fire små objekter operationen i omvendt orden. Hvert objekt gik ind i det næste større objekt, hvorefter den sammensatte „enhed“ blev trukket tilbage i hoved-objektet, som hurtigt forsvandt ud af syne.

Direktør for luftfartsselskab har observation

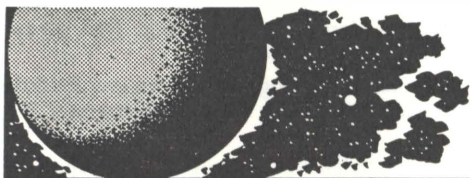
18. december var Michigans vestlige øvre halvø igen scenen for en UFO-hændelse. Observationen fandt sted ved Ironwood, kl. 18,06, da Gordon Holemo, direktør for North Central Airlines kontor, Ironwood Lufthavn, så fire rav-farvede objekter. De klartlysende UFOer svævede på himlen i ca. 3 min., før de forsvandt.

— — —

En af de første rapporter fra 1968, som blev undersøgt af NICAP, kom fra Hubert Coffman og Daniel Leonard, Exeter, Calif., sydøst for Fresno. 10. januar, sagde vidnerne, havde de set et kolossalt konisk objekt, gråt og tilsyneladende metallisk, komme til syne fra en sky på nordvesthimlen. Det havde en bred base og flad top. I den nederste del sås noget, der lignede tre kvadratiske åbninger. Den øverste halvdel roterede, og en pulserende glød var synlig under objektet. UFOet var med meget høj hastighed – i løbet af 3 sekunder – fløjet over himlen, igennem en anden sky og var forsvundet ind i en tredje.

Coffman blev interviewet af et medlem af NICAP og en Exeter politimand. De var enige om, at han var en intelligent observatør, og et troværdigt vidne.

UFO Investigator, jan.-feb. 1968 /w.o.j.

JORDEN RUNDT

Brev fra Czekoslovakiet

Nedenstående brev blev sendt tli professor Hermann Oberth, der igen har sendt det videre til UFO-Nachrichten. Afsenderens navn tilbageholdes af U.N.

Kære hr. prof. Oberth!

For nogle dage siden fik jeg lejlighed til at se tidsskriftet „Zeit im Bild“. I dette tidsskrift så jeg en artikel om UFOer, hvor der stod, at den 7. internationale UFO-kongres havde fundet sted i Den tyske Forbundsrepublik, med deltagelse af ca. 800 inden- og udenlandske eksperter. Yderligere har jeg erfaret, at De er en fremragende videnskabsmand inden for raket-teknikkens område, og at De opfordrede deltagerne i kongressen til at arbejde samvittighedsfuldt. I tidsskriftet var der også et foto af Dem.

Efter at have læst artiklen har jeg besluttet mig til at skrive til Dem om mine mærkelige iagttagelser. I de seneste år har man talt meget om UFOerne. Jeg selv skænkede ikke denne sag

nogen særlig opmærksomhed, før jeg med mine egne øjne så noget, der på ingen måde kan sammenlignes med flyvemaskiner eller raketter. Jeg kan sige dette med bestemthed, da jeg har interesseret mig for flyvemaskiner og raketter, lige siden jeg var barn. Desuden har jeg i nogen tid dyrket flyvning som hobby (egl. amatørsport).

Oplevelsen med den mærkelige genstand vil jeg beskrive på følgende måde: Det skete en solrig søndag i marts 1965, omkring kl. 14,00. Jeg var den gang på besøg hos nogle bekendte. Himlen var næsten skyfri, og sigtbarheden var også overordentlig god. Da det var godt vejr, gik jeg en tur i omegnen efter at have spist til middag. Mens jeg gik og så mig om, fik jeg i ca. 3 km's afstand øje på noget ubegribeligt. Det var på en lige strækning, ved hvilken der i en afstand af ca. 1 km lå en landsby. I starten fik det mig til at tro, at det var en stor amerikansk eller russisk raket, der startede. Men da jeg begyndte at betragte genstanden nøjere, så jeg, at det drejede sig om noget andet. Jeg så, at røgen, der var hvid, ikke ændrede form, men forblev fast. Den havde omtrent form som et omvendt „V", og kan vel have været 15 meter høj. Oven over denne røg så jeg på samme tid en ring, der lignede en stor, svævende luft(gummi)-ring. Jeg kunne betragte tingen i denne tilstand i ca. 3 minutter. Så satte ringen sig i bevægelse og begyndte at flyve.

Da den fløj næsten lige over mig i en højde af ca. 500 meter, så jeg ganske tydeligt, at ringen bestod af grå røg. Rundt om denne ring kredsede i retning med uret noget næsten sort stof af lignende art. Ringens diameter har formentlig været 50 meter. Jeg kunne også tydeligt se, at ringen steg lodret.

Mens ringen fjernede sig betragteligt, iagttog jeg atter røgen på jorden. Denne befandt sig stadig i den oprindelige tilstand (altså som et omvendt „V"). Efter nogen tids forløb så jeg dog, at der skød nogle hvide striber/strimler ud fra den, nede ved jorden, og disse var kugleformede for enderne. Så begyndte røgen at falde sammen og danne en tågeagtig sky nede ved jorden, noget lignende som man så ofte ser det i dale eller over vandet om efteråret.

Da jeg fortalte mine bekendte derom, undrede de sig over det og sagde, at de aldrig havde set noget sådant dér. Jeg har ikke snakket så meget om denne oplevelse, da jeg var bange for, at man ville le ad mig.

Den næste gang, jeg så en lignende ting, var den 10. november 1967. Klokken var lige ved 10 om aftenen, og jeg gik ude i haven, hvorfra man har en smuk udsigt til byen N... N..., der ligger ca. 10 km borte. Da så jeg, at der til venstre for den oplyste by, i et område med lutter marker, ca. 2 km borte var nogle klart lysende punkter, som jeg ikke tidligere havde set der. Lysenes intensitet ændredes nu og da. Der var vel 5 lys, der stod på rad og række med 300 meters indbyrdes afstand. Jeg så, at der fra disse lys skød mindre lys frem, som herefter kredsede i elliptiske baner over lysene på jorden. Nogle af lysene syntes derefter at flyve længere op på himlen, hvor de forsvandt. Jeg iagttog dette i ca. 2 timer.

UFO-Nachrichten, jan. 69 /IOKj.

UFO'er over Vesteuropa

Øjenvidner aflægger ed på deres erklæring, skriver „Das Neue Zeitalter", 21.-12. 1968.

UFOer er, ifølge vore informationer, set omkring 14 gange mellem krigen i 1870-71 og den første verdenskrig, og beskrevet i alle enkeltheder. Altid var der tale om ovale eller runde luftfartøjer, der holdt sig svævende i luften i længere tid, for derefter pludseligt at forsvinde.

Beretninger derom fremkom bl.a. i så seriøse aviser som „Times" i London.

Mellem den første og den anden verdenskrig blev så godt som ingen UFOer registreret i Europa.

Efter den anden verdenskrig indløb rapporter om observation af UFOer dels fra det nordlige Skandinavien og dels fra Sicilien til videnskabelige stationer.

I de seneste år har UFO-observationerne koncentreret sig om luftrummet over Pyrenæerne, Spanien og Nordvestafrika.

Men den vigtigste „indflyvningsbane" for UFOer synes nu som før at være hele det sydamerikanske kontinent med retning mod Ildlandet.

Observationerne mellem den 19. og 21. november 1968 kom derfor overraskende og blev også tilsvarende registreret af videnskaben og i mange tilfælde åbenbart forhastet afvist – med en såkaldt „naturlig forklaring".

De tydeligste iagttagelser med flere hundrede personer som vidner, registreredes i England, hvor

der blev telefoneret til blade, forsvarsministeriet, politi og lufthavne. Øjenvidnerne aflagde ed på, at de
- havde set UFOer med en brændende hale
- havde iagttaget flere fartøjer, der fløj i en nøje ordnet formation
- havde set, hvordan sådanne UFOer nærmede sig jorden, åbenbart med den hensigt at lande der.

Nogle vidner forsikrede at have set, at „rumskibene" kunne fremvise i det mindste fem lys, som de imidlertid ikke kunne beskrive nærmere.

Kort tid efter blev noget lignende set i Belgien, i Vesttyskland og i Frankrig, men frem for alt ved den belgiske og franske kyst.

I mange beretninger var der tale om en slags „fantastisk fyrværkeri på himlen", der af nogle iagttagere blev betegnet som en kometsværm.

Luftfartsmyndighederne tier

Lufthavnenes ledelser, men også embedsmændene i forsvarsministeriet i Storbritannien afslog enhver udtalelse, da de ville afvente nøjagtig beretninger. I flyveselskaberne forelå der kort tid senere rapporter fra piloter i Suisse-Air, BOAC og PANAM.

Piloterne kunne kun bekræfte, hvad lægmænd allerede havde fortalt. UFOerne syntes at flyve i en højde af 30 km. De udførte tilsyneladende flere manøvrer og indordnede sig igen i en bestemt flyveorden, åbenbart efter tildelte instrukser.

Alle forsøg på at komme i forbindelse med myndighederne, under hvilke UFO-observationerne hører, og at få en udtalelse fra dem, slog fejl i England, Frankrig og også i Tyskland...

UFO-Nachrichten, april 1969 /BK.

UFO over Rumænien

„La Razon" bragte i september 1968 en beretning fra Bukarest, Rumænien. Det rumænske pressebureau „Agerpress" meddelte, at et UFO var blevet fotograferet i byen Cluj. *Det uidentificerede flyvende objekt, cirkelrundt og med en diameter på ca. 10 m, observeredes af talrige indbyggere i Cluj,* en by i det nordøstlige Rumænien. De påstod, at det fløj med stor hastighed og efterlod sig en lysende stribe. Denne stribe kan ses på dét billede, et af vidnerne tog. Dette er den anden UFO-observation i Rumænien i år; første gang blev et UFO set fra fem meteorologiske stationer i de vestlige Karpater.

UFO-Nachrichten, april 1969 /BK.

UFO-formation over Britisk Colombia

Den 30. oktober 1968 observerede en mand og en kvinde, som ønsker at forblive anonyme, nogle fremmede objekter, som de beskriver i detaljer. Stedet var Vancouver, B. C. Kanada. Det omtrentlige klokkeslet var 20,15 og der var spredte skyer i 2.000, 3.500 og 4.500 fods højde. Begge beskrev de første objekter som en formation på fire, arrangeret i en rombe-formet gruppe. Gruppen blev først set i 40 graders højde, med kursen nord. Da de befandt sig i ca. firs graders højde i syd, sagtnede de farten og et andet objekt sluttede sig til dem; derefter kom der flere, et ad gangen, indtil der ialt var ti. Tidsforløbet mellem tilsynekomsten af hvert af de sidste seks objekter, var ca. 30 sekunder. Efter at hvert objekt havde tilsluttet sig hovedgruppen, syntes objekterne ligesom at „hvirvle rundt". Da det tiende objekt ankom, blev det bemærket, at det var meget større end de øvrige. De mindre syntes at lyse op og omringe det større objekt, der afgav to klartlysende glimt. Derefter fór de små væk i forskellige retninger, cirklede rundt og nærmede sig atter det største objekt, hvorefter hele gruppen fløj mod nordøst med meget stor hastighed og forsvandt ud af syne. Der var ikke nogen lyd at høre og det største objekt var ca. 4 gange så stort som de små. Manden sagde, at de små lys omtrent havde samme størrelse som en gadelygte tre huskaréer væk og det største objekt cirka samme størrelse som en gadelygte én huskarré væk. Den totale observationstid: 30 minutter. En udmærket rapport.

Kilde: THE A.P.R.O. BULLETIN
nov.-dec. 68 /P.K.

Hvad man ej vil høre af sin ven, skal man høre af sin uven. Dansk ordsprog

USA - Vest Virginia:

Hundreder af mennesker i og omkring det lille samfund i New Haven, Vest Virginia, langs med grænsen til Ohio, rapporterede en UFO-observation på en april aften. Ifølge „UFO Investigator", det officielle organ for National Investigations Committee on Aerial Phenomena (NICAP), indsendte Lewis Summers, en indregistreret farmaceut, som har eget apotek, en rapport om observationen. Han berettede, at det mærkelige fartøj, et kæmpestort UFO, først blev set flyvende op langs Ohio floden i en højde af omkring 500 fod (150 m). Klokken var 20,45.

„Da jeg indså, at det var på vej over floden", sagde Summers, „sprang jeg ind i min bil og kørte ca. trekvart mile for at komme nærmere. Objektet krydsede landevejen ca. en halv mile over mig og forsvandt bag bakkerne". Men da Summers fortsatte kørslen, vendte UFOet om og kom lige imod ham. Samtidig blev to meget kraftige lysstråler rettet mod jorden fra noget, der så ud som søgelys i bunden af UFOet. „Jeg standsede vognen og tændte og slukkede mine forlygter flere gange", sagde Summers, „og søgelysene blev ligeledes tændt og slukket flere gange, men jeg ved ikke, om mine signaler blev besvaret eller ikke".

Da UFOet passerede henover Summers vogn, fortalte han, hørte han også en jetmaskine over sig, netop som UFOet fortsatte bevægelsen hen over himlen med en fart af ca. 100 mph. (160 km/t). Tre miles nord for observationsstedet sårede en pony en lille dreng, da den slog hans briller itu. Drengens far nægtede at tro, at hans søn havde set et UFO, til han så ponyen ligge på ryggen „med benene lige i vejret". En nabo fortalte også, at hendes to schæferhunde hylede og gøede, da det mærkelige fartøj fløj over dem; en af hundene sprængte endog den stærke lænke, som holdt den bundet til huset. En tegning af UFOet indsendt til NICAP af et øjenvidne viste „en kæmpestor kugle af lys med to rækker koøje-lignende åbninger, en på hvert af to kegleformede fremspring, der stod ud fra siderne af den hvide kugle".

Hundreder af andre vidner langs med Ohio-vest grænsen rapporterede også denne observation. Radiostationerne druknede i opringninger, og en henvendelse til Air Force baser og lufthavne i området afslørede, at der ingen flyvemaskiner var i luften på det tidspunkt. Vidner på den anden side af floden i Middleport, Ohio, beskrev UFOet som „et klart, gult lys med brændstoftank-lignende genstande stikkende frem fra hoveddelen".

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

USA - Texas:

Hele staten Texas har været alarmeret over en af den seneste tids største tallerken „bølger", der fandt sted på Wharton egnen. Som der stod i „Houston Tribune": „Mærkelige fartøjer, der fór ned mod trætoppe og flyvepladser overbeviste selv forhærdede skeptikere om, at alle kendte aerodynamiske love blev trodset ved lavtflyvning langs med golfkysten".

Medlemmer af en hel familie så et lysende UFO svæve ned mod en flod, to andre objekter indhentede det, og derefter fulgte en rystende eksplosion. En skolelærerinde så et andet UFO fare ned mod en lille landingsbane, stoppe fuldstændigt op lige over jorden og forandre kurs ved høj hastighed. På en landevej så bestyreren af et stormagasin og hans familie et kæmpemæssigt, lydløst fartøj med roterende lys nærme sig langt borte fra og krydse vejen kun 60 yards (55 m) længere fremme.

Mængden af observationer i Wharton-Angelton-El Campo området begyndte med Kenneth Millers oplevelse søndag aften. Kenneth Miller, en 33-årig bestyrer af et stormagasin, var på vej hjem fra gudstjeneste med sin familie på hovedvej 60, da de observerede et rødt lys, de antog for at være en flyvemaskine, der nærmede sig. Miller fortalte, at han kiggede efter igen og så, at lyset pulserede, det blinkede ikke som en flyvemaskines. „Det kom hurtigt imod os i højde med telefonpælene, og jeg stoppede vognen og

sprang ud. Tingesten krydsede hovedvejen foran os, lige højt nok til at gå fri af træerne. Det var et uhyre stort fartøj, måske 50 til 60 fod (15–18 m) i diameter og cirkelrundt. Jeg kunne se en række farvede lys – røde, gule, blå, grønne – bevæge sig rundt om den nederste del af det. Det var enten klokkeformet eller som en tallerken med en kuppel. Det var ikke til at sige nøjagtigt, på grund af glansen fra et strålende hvidt lys på den øverste del af overbygningen".

Mrs. Pat Miller, bestyrerens kone, sagde, at det „glødende" objekt så ud til at udsende en ildhale, da det steg stejlt opefter. Frank Jones, redaktør for „Wharton Journal", sluttede sig til Millers på stedet og så også UFOet. „Først sagde jeg, at det kun var en klar stjerne", fortalte Jones. „Men pludselig skød det afsted med et kolossalt afsæt, så standsede det helt, svævede et øjeblik, hvorefter det fór opad i en vinkel på 90 grader. Sekunder senere kom det tilbage dertil, hvor det havde været før. Hvad der forbløffede mig mest, var dets evne til at standse og hænge stille på ubestemt tid, fuldstændig som en stjerne. Og i min kikkert kunne jeg klart se de røde og hvide lys fra andre objekter, der bevægede sig".

Ifølge „Houston Tribune" strømmede egnens beboere om mandagen – efter at have hørt om søndagens tallerken-udfoldelse – ud på de åbne landeveje for selv at se. Og UFOerne viste sig beredvilligt igen til den „efterspurgte forestilling". Direktøren for Wharton bank, John Wilson, Air Force veteran og tidligere radar-navigatør, fortalte, at han fik set godt på et UFO, som så ud til at hænge over skorstenene på en svovlfabrik i New Gulf, Texas. „Sigtbarheden var usædvanlig god. Stjernerne var synlige. Der var ingen dis. Det var tydeligt nok et fartøj af en eller anden slags. Det så ud til at være cirkelformet og af et sølvagtigt, metallisk stof. Det afgav en blålig, grøn farve blandet med rødt, og da det skød diagonalt op over skorstenene, syntes der ikke at være nogen retningsændring eller nogen form for pludselig tilbagevenden det ikke kunne foretage".

Mens Wilson og andre betragtede UFOerne på hovedvej 60, opstod det vildeste røre kun en kvart mile derfra i Sipirano Barrons hjem på bredden af Colorado floden, da en flyvende tallerken, øjensynligt ude af kontrol, dukkede op fra den sydvestlige himmel. Raymond Barron, 14 år, fortalte, at objektet pludselig kom farende fra et sted nær flodens kurve ved Hollywood Bottoms. Hans mor, Mrs. Inez Barron, berettede om en eksplosion, der rystede huset i sin grundvold, fik dørene til at springe op og fik glas og ruder til at klirre i hele hjemmet. Eksplosionen blev efterfulgt af et strålende lysglimt. Sipirano Barron, en 45-årig risdyrker, sagde, at han fra gården i sit hjem var vidne til at UFOet svævede over floden og anslog objektets højde til ca. 200 fod (60 m), idet han brugte et træ som referencepunkt i sine beregninger. Unge Raymond sagde „det udsendte hvid ild, da det dalede på vej over floden og ned bag træerne, og det syntes at have slagside. Og da jeg så bagud, fór endnu to UFOer frem fra sydvest.

To timer før begivenheden ved Barrons hjem så Mrs. Frank Jones et UFO fare ned mod en lille flyveplads ved Bowling Lane Road i nærheden. „Et rødt pulserende lys kom ned til trætophøjde, ca. 25 fod" (7½ m), berettede hun. „Det syntes at flyve ind, følgende landingsbanens lys og bevægede sig hele banen igennem. Det stoppede ved banens ende, ændrede kursen på et øjeblik og fór pludselig tilbage i den retning, det var kommet fra. Kl. 8 samme aften så jeg sammen med min mand og Ken Miller en eller anden form for lys på hovedvej 60. Jeg så det i kikkert. Det var cirkelrundt, som en fuld, gylden måne".

Endnu et vidne, George Scheel, rapporterede at have set UFOet i kikkert. „Med det blotte øje var det blot et lys, der bevægede sig", sagde han. „Men i kikkerten lignede det to hvidglødende tallerkener, vendt om og sat sammen i kanten".

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

USA - Washington:

Om aftenen den 7. juli var Seattle-egnen, Washington, stedet for endnu en vestkyst „bølge". Dagbladet „Seattle Post-Intelligencer" rapporterede, at ni rubinrøde lys fløj frem og tilbage oppe over Puget Sound i mere end 40 minutter. Skønt en privatflyver, som forfulgte dem, holdt på at objekterne bestemt var luftfartøjer, kunne ingen bevise det. Imidlertid overvældede tusinder af opringninger civile og militære telefoner i Seattle-området. De strålende UFOer, „som glødende kul på himlen, overstrålede helt de blege stjerner". De var klart synlige fra jorden, selv om det ikke lykkedes Federal Air Control Center ved Auburn og stedlige militærflyvepladsers kontroltårne at spore dem på radar, før objekterne for-

svandt et for et. „Det sidste blændede ikke blot ned og blegnede bort, som når man slukker en rheostat", påstod pilot Rudy Malaspina fra Des Moines, Iowa. „Jeg fløj lige nedenunder objektet og det accelererede simpelthen vertikalt og fløj ud af syne".

Malaspina, en ejendomshandler, var på vej til Boing Field i 7.000 fods (ca. 2,1 km's) højde. Han blev via radio dirigeret til at gå ned til 5.000 fod (1½ km) nær Everett. Auburn Center bad ham gå ned til 2.200 (670 m) for at opfange indflyvnings-markeringen, som er for enden af landingsbane 91. „Jeg kunne næsten ikke høre centret", sagde han senere, „så de overførte mig til Boing tårnet (ved radiooverføring) og jeg bemærkede lige foran mig ni lodrette lys på en kollisions-kurs med min maskine. Vi nærmede os hurtigt hinanden, og jeg sagde til mig selv, det var en militær formation. Så foretog de ni lys pludselig en skæv højredrejning. Man må ikke dreje uden ordre herom fra tårnet, og et par sekunder senere, da jeg så over min skulder – blev fire raketter affyret fra disse objekter. Det var ikke signallys, det var raketter. Tre af dem ramte sydøst for Green Lake. Jeg fik fat på telefonen og fortalte Boing tårnet, „der er en militær formation, som kaster raketter!" De svarede, at de overhovedet ikke havde kendskab til nogen militær formation i området. Men jeg så stadig disse lys, klart røde i farven og svingende fra tåget til rødt og tilbage til tåget".

På det tidspunkt var Malaspina i 3.000 fods (900 m's) højde og anslog de røde lys til at være 7.000 fod (2,1 km) oppe. „Næste gang jeg så dem, var over vest Seattle", sagde han, „og nu stod de stille. Jeg slukkede mine kendingslys, og de kom tilbage mod mig. Da jeg påny tændte mine lys, fløj de bort fra mig. Men det var afgjort luftfartøjer. Jeg ville ikke tro mine egne øjne, men jeg så det og tænk engang – mit magnetiske kompas stod på 300 grader, da jeg landede i Boing, og det skulle have stået på 130 grader. Og panel-uret var gået i stå kl. 22,35.

Auburn Center bekræftede, at de havde opfanget Malaspinas maskine på radaret og aflyttet hans radiorapporter, da han forfulgte UFOerne, som blev set af tusinder på Seattle-egnen. Imidlertid er der ikke fremkommet nogen officiel forklaring.

Flying Saucers and UFOs 1969 /BK.

UFO „lander" i forstad

Ifølge public relations-manden fra Australian Flying Saucer Research Society (Mr. C. O. Norris) landede et „fremmed objekt" i går morges ved Mr. R. R. Stephens's hjem i Byrnes Street, Brooklyn Park.

„Det er fascinerende", sagde Mr. Norris, efter at have undersøgt mærkerne på græsplænen bag Mr. Stephens's hus.

Mr. Stephens fortalte, han var blevet vækket på et eller andet tidspunkt mellem kl. 02,30 og 04,30 i går ved en høj jet-lignende lyd.

„Det var ikke en jetmaskine", sagde Mr. Stephens, „larmen var altfor jævn". (Evt. blød).

„Jeg er vant til, at maskiner flyver over huset, de får vinduer og krystal til at klirre. Der var overhovedet ingen vibrationer i nat".

Mr. Stephens sagde, at han, hans kone og svigermor havde været vågne to gange i løbet af natten, men de havde antaget lyden for jetstøj indtil i går morges.

Miss J. F. Salisbury og Mr. A. R. Flatman, naboer til Mr. Stephens sagde, at de intet havde hørt om natten.

Omkring kl. 6 a.m. gik Mr. Stephens udenfor og fandt nogle mærker på græsplænen bag huset.

„Mærkerne var i et geometrisk mønster", sagde han, „med to sæt mærker på hver side af en cirkel, ca. 15 feet (4,6 m) i diameter.

„Der var en firkant, så tre cirkler og endnu en firkant afmærket med (i) en substans, der lignede og føltes ligesom motorolie (egl. „bundkarolie").

LIGHED

Sent i går eftermiddags var sølet blevet til et karborundum-farvet pulver og havde ikke påvirket græsset.

Mr. Norris sagde, at cirklens diameter stemte med rapporter fra mange steder i verden, og mærkerne lignede dem, der blev rapporteret om i Flatwood, Virginia, USA i 1953.

„Denne hændelse er af stor betydning og berettiger til officiel undersøgelse", sagde Mr. Norris i nat.

The Advertiser, 15. jan. 1969. /BK.

Mere fra Australien

To taxachauffører og en hoteldirektør i forskellige forstæder så uidentificerede flyvende objekter den 19. juli 1968.

Objekterne blev set fra det sydlige Perth, Wembley og Hamilton Hill mellem kl. 03,20 og 05,57 om morgenen.

Taxachauffør Stan Bubis (42) fra Vest-Perth sagde, at han var sikker på, at det objekt han så, var en flyvende tallerken.

„Jeg har altid sagt, at jeg ikke ville tro på dem, før jeg så en selv", sagde han, „nu har jeg set en".

ET OBJEKT

I dag kl. 05,57 standsede Mr. Bubis sin taxa i Hamilton Hill for at betragte et objekt, han så ca. en mile foran sig. „Jeg var nærved at køre væk fra kørebanen", sagde han. „Først troede jeg, det var et stjerneskud, men så blev jeg klar over, at det bevægede sig vandret. Jeg så først halen, der så ud som ild – lyserød og orange – så opdagede jeg selve tallerkenen. Den var rund med en slags bule ovenpå. Langs den ene side havde den en blå-grøn farve og disse farver syntes også at danne en hale bag den. På den anden side, lige under bulen var en lys orange ring, som kunne have været et hul eller et vindue. Jeg tror den var omtrent en mile borte og 2000 fod oppe. Jeg så den bevæge sig fra den ene ende af vindspejlet til den anden i løbet af ca. 3 minutter. Jeg tror, den fløj sydvest til nordøst".

„Jeg havde vinduet åbent, og jeg kunne ikke høre nogen støj. Jeg ved, det ikke var en flyvemaskine".

Den anden taxachauffør, Ian Bonney (21) fra Scarborough, så et himmel-objekt, da han kørte i Wembley. „Jeg kørte mod vest nedad Cambridge kl. 04,55, da jeg så en flyvende genstand omkring en halv mile foran mig". sagde han. „Den var 50 fod (15 m) bred og ca. 20 fod (6 m) høj, rund med en ild-streg efter sig".

„Selve legemet havde en iriserende grå farve med en grøn stribe, der kunne have været vinduer. Det kom ned til under 1000 fod fra jorden, bevægede sig efter en vinkel og fór derefter opad med enorm hastighed uden lys".

RUTINE

Hoteldirektør Bruce Marsden fra Greenshieldsway, Redcliffe, så også et objekt på himlen. Han sagde, at ca. kl. 03,20 gik han en rutinerunde på hotellet i syd Perth, da han så et stort, klart, orange objekt passere hen over Swan River ved Claremont. „Det var størrelsen, der først henledte min opmærksomhed på det", sagde han. „Jeg har set masser af meteorer og satellitter på mine natlige runder, men de er ikke så store og kommer ikke ned i en vinkel som dette. Det havde en umådelig lang hale, som syntes at dele sig i tre".

En RAAF funktionær fra Pearce sagde, at ingen flyvemaskine var på højt-flyvning sidste nat. En mand fra lufthavnen sagde, at en 707 fra South African Airways var landet kl. 04,30 og var fløjet igen kl. 05,20.

Stats-astronom B. J. Harris mente, at objektet efter beskrivelsen kunne have været en meteorit. „Men de nøjagtige beskrivelser, vidnerne har givet med hensyn til størrelse og højde, får mig til at tvivle på deres troværdighed. Det er faktisk umuligt at bedømme den slags med et ukendt flyvende objekt", sagde han.

CAPRO, nov.-dec. 1968 /BK.

Tid er penge, men penge er ikke tid.
C. F. Tietgen (1829–1901)

☆

Børn holder ofte sammen på et ægteskab – ved at holde deres forældre for travlt beskæftiget til at skændes med hinanden.
Saturday Evening Post

☆

Egentlig ved man kun, når man har en ringe viden; med ens viden vokser ens tvivl.
Goethe (1749–1832)

☆

UFO-aktivitet i Sydamerika

Obs. Chile: Tongoy.
Bulletin nr. 5–Cica/Chile.
1. august 1966 kl. 23,00.

Tongoy, 1. aug. 1966.

Fem studenter fra Engineering School/University of Chile observerte kl. 23,00 et objekt som periodisk lyste sterkt rødt og som etterlot seg et bredt spor.

Objektet laget ingen lyd og forsvant bak horisonten i løpet av 45 sekunder.

En halvtime senere passerte den samme maskinen, men nå uten lys og uten noe spor, i motsatt retning.

Den brukte også nå 45 sekunder på å beskrive banen.

UFO-styrt nær Lima

Obs. Peru: Lima.
30. desember 1966.
(Utdrag fra avisen „La Vanguardia", Barcelona, Spania, 1. jan. 67.)
A. Ribera til Jean Vuillequez.

Lima, 31. des. 1966.

Noen merkelige objekter, som syntes å være ildkuler med en hale av tåke, blå av farge, krysset i går himmelen over Lima. Objektene ble observert av et stort antall mennesker.

Hendelsen forskrekket innbyggerne, særlig fordi mange vitner fortalte at de påståtte objektene hadde styrtet på åssiden utenfor byen, og forårsaket kraftige eksplosjoner.

Vizente Luna, bosatt i Villamaria del Triunfo, en forstad til Lima, fortalte neste morgen at han og en del andre hadde sett et æg-formet objekt omgitt av flammer dale langsomt fra himmelen og styrte på en av åsene som omgir byen.

Nevnte objekt ble også observert av noen barn som spillte fotball nær San Martin de Porras. De fortalte at objektet fløy med stor hastighet og at det styrtet med en kraftig eksplosjon.

Ingen av objektene eller deler av dem er blitt funnet til dags dato.

Mystisk flyvende maskin i Peru

Obs. Peru: fra nord i landet til Lima,
7. februar 1967.
Avisen „Le Maine Libre" – 7. feb. 67.

Lima.

En mystisk flymaskin fulgte et peruiansk passasjerfly gjennom 800 kilometer, og forårsaket stor oppstandelse blant flymannskapet og de 52 passasjerene.

Flyet som ble „forfulgt" gikk fra Piura (nord i landet) til Lima.

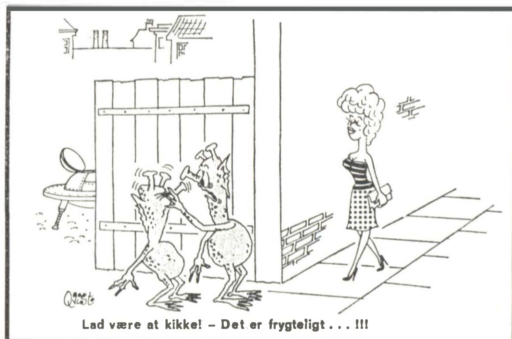
Piloten, Oswaldo Sanviti, så plutselig en merkelig, kjegleformet maskin plassere seg ca. 8 miles fra flyet. Kort tid etter plasserte maskinen seg, etter å ha foretatt flere drejninger, ca. 2 miles fra flyet; og flere av passasjerene kunne nå se den tydelig.

I henhold til vitnene, hadde objektet en diameter på ca. 70 m; og det skiftet farge.

Til slutt, fremdeles i henhold til piloten og de andre vitnene, beveget maskinen seg ned under flyets hale, hvor et annet „objekt" sluttet seg til den. De to „maskinene" forsvant med supersonisk hastighet da flyet var ca. 30 km fra Lima.

Bufora Journal, vinteren 67/68. /SSA.

Brug blide ord og stærke argumenter.
H. G. Bohn (1796–1884)

Lad være at kikke! – Det er frygteligt . . . !!!

Piloter ser UFO'er

Fly-besætning ser UFO'er over Australien

Rapport om observation af UFO'er i Zanthus området, 22. august 1968. Af kaptajn Gordon W. Smith, pilot for Murshison Air Services – Southern Airlines fra Vestaustralien.

Kaptajn Walther Gardin og jeg selv var på hjemturen fra Adelaide til Perth på en charterflyvning. Flyvemaskinen var en 8 personers Piper Navajo med kendingsbogstaverne VH-RTO, og den vendte tom hjem fra Adelaide. Jeg sov i kabinen. Walther fløj maskinen. Vi var i 8000 fods højde med en fart af 190–195 knob på kompaskurs 270 grader.

Kl. 09,40 G.M.T. (Greenwich Mean Time) (17,40 W.S.T.) fór Walter pludselig op i stor ophidselse og bad mig komme ind i cockpittet hurtigt. Det gjorde jeg, og han spurgte mig, om jeg kunne se det samme som han. Først kunne jeg ikke, fordi jeg ikke var rigtig vågen, men efter ca. 30 sekunder så jeg, hvad det var, han var så ophidset over.

I nogen afstand forude, på højde med os og ca. 50 grader til højre for mig (jeg sad i det højre sæde) så jeg en formation af luftfartøjer. I midten var der et større fartøj og formeret til højre og venstre, og ovenover var der 4 eller 5 mindre fartøjer. Vi lå på 270 grader (magn.) og disse fartøjer syntes at flyve parallelt med os.

Da vi ikke havde fået besked om denne trafik, kaldte jeg kontroltårnet i Kalgoorlie D.C.A. over radioen og spurgte dem, hvilken trafik de eller RAAF (det australske luftvåben) havde i området. Svaret var: ingen. Så meddelte jeg Kalgoorlie, at vi havde denne formation i sigte, og de underrettede derefter trafikken, der gik i østlig retning, om faren ved uidentificeret trafik 130 sømil øst for Kalgoorlie.

Omkring dette tidspunkt mistede vi forbindelsen med Kalgoorlie på alle frekvenser. Ingen stemme gik igennem fra Kalgoorlie, kun virvar og atmosfæriske forstyrrelser. I de næste 10 minutter sendte jeg omkring 7 gange, og jeg tror Walter sendte omkring 5 gange, men uden resultat. På dette tidspunkt bemærkede vi også, at det største skib delte sig i to dele, der stadig holdt sig i samme højde, og de mindre fartøjer fløj derefter ud til venstre og højde, men blev i samme niveau og kom tilbage til de to halvdele af det store skib. Nu så der ud til at være 6 mindre fartøjer, der gjorde ture frem og tilbage og dannede formation om de to halvdele.

Undertiden samlede de to halvdele sig og delte sig derefter igen og hele forestillingen fortsatte i 10 minutter.

Det største skib syntes at have en evne til at skifte form, ikke drastisk, men en forandring fra sådan noget som kugleform til en lidt aflang facon, mens farven holdt sig konstant mørkegrå eller sort.

Men de mindre maskiner var hele tiden cigarformede og havde en meget mørk farve. Deres bevægelser frem og tilbage var ejendommelige og kan ikke sammenlignes med en almindelig flyvemaskines, for de syntes at flyve frem og tilbage uden rigtigt at vende, som en normal flyver måtte.

Kl. 09,50 G.M.T. samlede hele formationen sig som efter en enkelt kommando og fór afsted med enorm fart. De forsvandt ikke som f. eks. en luftansamling, men de fjernede sig i ca. 3 eller 4 sekunder, idet de blev mindre og mindre til de var ude af syne.

Vejret var fint på observationstidspunktet, ingen dis højere end 5000 fod og ca. 2/8 altostratusskyer syd for os og de andre luftfartøjer.

BEMÆRKNINGER OM UFO'ERNE

1. Afstanden fra vor maskine til UFO'erne er umulig at bedømme, fordi forudsætningen for at bestemme afstanden er, at man kender stør-

relsen og disse objekters størrelse er ukendt. Men tilsyneladende var det største skib på størrelse med en Boing 707 set i en afstand af ca. 10 miles.

2. Umiddelbart efter UFO'erne havde fjernet sig, blev radioforbindelsen genoprettet.
3. Hverken Walter eller jeg havde nærværelse nok til at kontrollere, om der var nogen afvigelse i vort magnetiske kompas eller den automatiske kurs-pilot, mens vi var i nærheden af UFO'erne.
4. Hele formationen bibeholdt den samme afstand og retning fra vor maskine under hele observationen.

Kaptajn Gardin og jeg diskuterede observationen indgående, under og efter, og kom til disse konklusioner:

UFO'erne var hverken:

(a) balloner
(b) luftarter
(c) lysreflekser
(d) flyvemaskiner

(a) Hvis det vi så var balloner, anså vi det for umuligt at se disse balloner over 30 miles, da dette må have været den afstand fartøjerne tilbagelagde fra de først dukkede op til de forsvandt.

UFO'erne bibeholdt den samme afstand hele tiden, hvorimod en fri ballon ville have haft en slutnings-fart i forhold til os på 195 knob (vor virkelige fart) og ville i det mindste have passeret os.

(b) Samme argument som ovenfor.

(c) Hvis det var en lysrefleks, ville UFO'ernes farve have skiftet på et eller andet tidspunkt, fordi solen flyttede sig betydeligt, og vi selv fløj mod vest i det tidsrum. Ifølge de to sidste kendsgerninger ville reflekteret lys også have undergået drastiske formændringer, hvorimod UFO'erne kun havde forandret deres form og farve meget lidt.

(d) Vi konkluderede, at UFO'erne virkelig var fartøjer med et fartøjs massivitet, undtagen måske med hensyn til det større UFOs evne til at dele sig og forandre formen en smule.

Kilde: Australien UFO Research Society – Victoria, Australien.
Capro, nov.-dec. 1968 /BK.

Pilot fortæller UFO-historie

Kaptajn Bruce Walter fra Lethbridge, Alta., har været civilpilot i 20 år. I et brev til sine forældre beskriver han hændelsen: „Jeg så en virkelig ægte flyvende tallerken i dagslys kl. 13,05 ca. 90 miles (145 km) vest for Fort Stockton, øst for El Paso. Andenpiloten så den først. Den kom fra højre næsten lige foran os og lidt lavere, hvorefter den steg og fløj henover os. (De fløj en 707 jet). Den lignede et fluorescerende rør af form som en lige wienerpølse. Farven var omtrent som fluorescerende lys, samme intensitet men flimrende, ikke helt blændende.

Den fløj over os mod venstre og ud i rummet. Den hældede lige efter den passerede os, og man kunne da se, at den var cirkelrund med en mat, tåget bule på midten.

Vi var i 37.000 fods (ca. 11 km's) højde. Dagen var klar og solrig med ubegrænset sigtbarhed. Den kan have været i alle højder fra 40.000 til 100.000 fod (12 til 30 km), da den fløj hen over os. Jeg vil anslå dens størrelse til mindst 200 fod (61 m) i diameter. Jeg mener, at fremdriftsmidlerne forårsager den flimrende effekt, som også forvrænger den nøjagtige form.

Lufttrafik-kontrollen sagde, at intet var synligt på radarskærmen – deres radar når kun til 70.000 fod (ca. 21 km).

Jeg har set andet om natten, men intet som dette. Hvem eller hvad det end er, så er de åbenbart ikke fjendtligsindede. Nej, vi sagde ikke noget til passagererne, fortsatte bare vor lige vej, en smule forbavsede, men i glad stemning. Vi så den i ca. 20 sekunder".

(The Lethbridge Herald, 19. okt. 1967.
Kilde: Marilyn Anderson, Lethbridge, Alberta, Canada).
Saucers, Space and Science nr. 50, 67-68 /BK.

Man er kun ung een gang. Derefter må man finde på en anden undskyldning.
Amerikansk

Flyvemaskiner fulgt af UFO'er over Florida

UFO aktivitetsmønstret fortsatte heftigt over det sydøstlige USA sidst i november 1968, og den 27. rapporterede to piloter at et par mindre fly, at de var blevet fulgt af fodbold-formede objekter, over en strækning af ca. 30 miles (ca. 48 km). En af piloterne, Robert Holder, siger at han ikke er sikker på hvad det var han så, bortset fra at objekterne kom til syne som klare lys i bevægelse. Den anden pilot, L. P. Duplantis, 27, gav pressen en lidt mere detaljeret beskrivelse af hvad han havde set, hvilket kunne tyde på at han har været tættere på. Han sagde, at de fire objekter fløj i en echelon (trinvis forskudt formation) omkring en kvart mile (ca. 400 m) bag hans fly, et af dem førte an og de andre var samlet ude til højre. Han bemærkede at flyvningens karakteristika ikke lignede noget, han tidligere havde set, og han iagttog, at et af objekterne sænkede mindst tre teleskop-ben, før det steg ned for at lande i en sumpet egn ca. 20 miles vest for Melbourne's Cape Kennedy Distrikts-lufthavn. Landingen fandt sted nær det, som reporterne kaldte „en afspærret US Air Force bombe skydebane".

Duplantis passager, en forsker fra Florida Air Academy, sagde, at han først fik øje på to af UFO'erne, medens de befandt sig over Lake Cypress; og senere så han de fire objekter, som han sagde glødede rødt, var tallerken-formede og større end de fleste biler. Zachinni hævdede, at han så objektet lande, men han fik ikke øje på noget understel, som Duplantis havde set; og han havde det indtryk at objektet simpelthen svævede før det igen fór op mod himlen.

Kilde: The APRO Bulletin, nov.-dec. 1968. /PK.

UFO observeret af besætning på britisk jet fly

15. nov. 1967 så besætningen på et britisk jetfly, mens de under en klar himmel overfløj Italien, i ti minutter et aluminiumsfarvet, deltaformet objekt.

Kaptajn H. Warburton-Gaskell, pilot på en BEA Comet-liner, blev i London lufthavn interviewet af NICAP-forskeren Julian Hennessey. Han fortalte, at han fik øje på UFO'et kl. 15,30 lokal tid, mens de fløj 800 km/t i en højde af ca. 8,2 km over Firenze, Italien, undervejs fra London til Athen, Grækenland. Piloten beskrev sig selv som „en, der altid har været skeptisk over for lignende rapporter fra andre".

Kaptajn Gaskell fortalte, at objektet, da de først så det, mest mindede om en lys planet, og var ca. 45 grader over horisonten. Det varede flere minutter, hvorunder Comet'en tilbagelagde en strækning på mere end 80 miles, før den nåede op til UFO'et.

Objektet var af en slank deltaform med et indsnit i den korteste side. Farven var som aluminiumsfolie, meget blank, og uden skygger eller detaljer.

Kaptajn Gaskell sagde, at UFO'ets højde var umulig at bedømme, men at flyvemaskiner 9,1 km oppe efterlod kondensstriber – hvad det mærkelige objekt ikke gjorde. Han havde det indtryk, at objektet var fløjet længere ned under observationen, skøn dette ikke kunne kontrolleres. Objektet forsvandt til sidst over dem.

Denne rapport blev oprindelig af kilder fra BEA rapporteret til Volunteer Flight Officer Network (VFON), ledet af Herb Roth, fra NICAP, Denver, Colorado underkomité.

VFON-bestemmelser siger, at navne på luftfartsselskaber og vidner er fortrolige, men NICAP opnåede kaptajn Gaskells tilladelse til at frigive alle detaljer i sagen.

Observation fra Nordvestcanada

På samme dag som sagen med det engelske fly, blev et (kugle-) rundt blå-grønt lysende objekt observeret af en vejr-observatør på en lufthavn ved Fort Simpson, N. W. Territories, Canada. UFO'ets manøvrer indbefattede 90-graders drejninger og hastighedsændringer, i en 30 sek. observation. Vidnet sagde, at han aldrig havde set noget lignende som UFO'et.

(Underskrevet rapport hos NICAP. Vidnet ønskede sit navn tilbageholdt).

UFO-Investigator, jan.-feb. 1968. /WOJ.

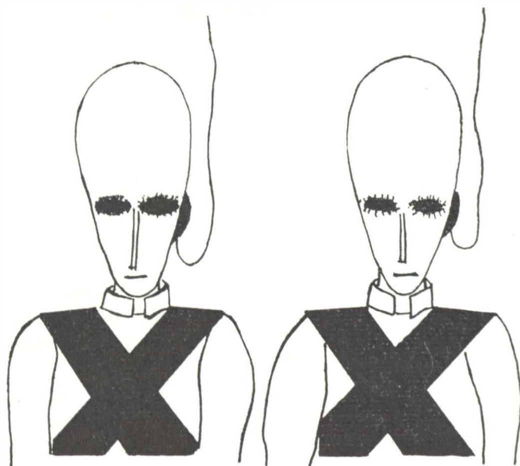
Fra UFO-MOTALA

Märklig »Tefasthändelse« i Mariannelund, Småland

Nedan relaterade händelse inträffades i köpingen Mariannelund, Småland år 1959. Herr Gideon Johansson var vid den tiden anställd som övermontör vid A.B. Brusafors-Hällefors, och var i egenskap av den tjänsten ansvarig för driften vid fabrikens ställverk m.m. En kväll i oktober månad kom han att vara med om en mycket märklig händelse. Han berättar här med egna ord om vad som hände.

Någon av de sista dagarna i oktober månad 1959 kort före kl. 20,00 blev det elkraft-avbrott i Mariannelund med omnejd. Då jag var ansvarig för driften och dessutom hade jourtjänsten, var jag omedelbart beredd att utföra mitt servicearbete. När jag kom ut ur huset där jag bor mötte jag min son Rolf (25 år), som var på väg in då det plötsligt blev totalt mörkt i köpingen. Rolf fick då se ett ljussken och gjorde mig uppmärksam på det. Över Folkets Hus tre våningar höga byggnad kunde vi båda se ett otroligt starkt vitt sken uppenbara sig. Jag tänkte först att det var ett flygplan som fått motorbortfall och höll på att störta, och då det såg ut att falla ner över vårt hus ropade jag till min hustru att springa ut ur huset. Samtidigt som jag ropade detta stannade föremålet, och Rolf och jag fick den uppfattningen att det kunde vara en helikopeter, men eftersom det inte hördes något ljud måste vi ompröva även den förklaringen. Efter att föremålet stått stilla någon minut började det röra på sig igen och tycktes ha för avsikt att landa på min tomt. Föremålet vaggade till tre gånger, flyttade sig åt höger och törnade mot ett lönnträd, som skadades i toppen. Därefter hördes ett skrapande ljud och föremålet hasade rakt ner mot en där befintlig gata, men stannade ca. en meter över gatunivån. Det gungade hela tiden som en båt för vågorna på havet.

Jeg hade själv förflyttat mig till min port och befann mig endast tre meter från föremålet. Jag förstod nu att det var fråga om en rymdfarkost. Det vita ljuset strömmade ut från något som liknade ett fönster, likt vindrutan på en större bil. Det var ett mere kompakt och vitare sken än vad jag någonsin tidigare sett. I detta ljus såg jag två människoliknande varelser med ett vänligt utseende. De hade ovanligt hög hjässa, och mycket stora vackra ögon som strålade intelligens. Näsorna var långa och smala med små näsöppningar. Munnen var liten, hakan spetsig och liten; de hade klent utformad underkäke (detta efter våra begrepp om hur en käke skall se ut). Till storleken syntes de vara som våra fjortonåringar, alltså något småväxta. Vidare var de klädda i vita uniformsliknande kläder med korslagda breda svarta

Detta är en tecknad bild av två människor som fanns ombord på et UFO som i skadat tillstånd landadt i Hautverksgatan, Mariannelund, en kväld vid kl. nittontiden på hösten år 1959. – Ungefär tio sekunder innan UFOt blev synligt fich vi mörkläggning på grund av totalt elkraftbortfall.

bälten över axlarna. De tycktes vara väl fastspända.

Jag hade tid på mig att studera dem. Den som satt till höger lossade snabbt sitt bälte och började arbeta med något under rutan till höger i det som såg ut att vara förarkarbinen. Under tiden som han höll på med detta, passade jag på tillfället att visa mig lite vänlig genom att vinka med högra handen. Den som var sysselsatt med arbete i högra främre delen av karbinen var nu färdig och såg även han hur jag vinkade och log mot dem. Den enda reaktion från deras sida var, att den högra av dem spärrade upp ögonen någon sekund. I övrigt tycktes de vara helt oberörda.

Farkosten började after en stund liksom flyta framåt. Jag följde efter på trottoaren ca. tjugofem meter. Där stannade farkosten vid stoppranden på gatan, det var engatukorsning på nämda plats. Farkosten släkte sitt ljus och försvann på mindre än bråkdelen av en sekund. Vi såg inte vart den tog vägen men jag kände ett luftsug när luften intog den plats där farkosten hade befunnit sig.

Som ett bevis till att jag upplevt denna händelse kan nämnas, att jag ådrog mig någon form av strålskada från rymdskeppet. Samtliga körtslar svullnade och läkarna kunde inte förklara orsaken. Först nu tio år efteråt är jag fullt återställd. Någon förklaring till elkraftavbrottet kunde man heller inte finna. Man fann dock på ett ställe av elledningen att samtliga faslinor på en längd av tre och en halv meter var glaserade med något svart ämne på vilket man inte kunde finna rimlig förklaring.

För mig såg det ut som om varelserna inte talade med varandra, utan endast utbytte blickar. Dock gick det en tråd från taket till den plats vi har öronen, möjligen någon form av radio.

Brev fra UFO-Motala, Fornåsa 1.-5. 1969.

Flygande tefat över Ludvika?

Under både lördagen och söndagen syntes mystiska föremål flyga över ludvikabygden. Båda gångerna i sydlig riktning. I lördags kväll vid 21,30-tiden såg 15-åriga Karin Andersson, dotter till verkstadsarbetaren Ivar Andersson, från ett fönster ett lysande föremål som helt plötsligt bara försvann upp mot Dammsjøberget. Under söndagseftermiddagen såg 47-åriga Britt Örtlund och hennes dotter Eva, 13 år, ett föremål fara förbi på några hundra meters höjd över Klenshyttan. Även den här gången bar det av i sydlig riktning.

Eva och Karin är kamrater. Vid telefonsamtal med varandra under söndagseftermiddagen berättade de om vad de sett för varandra. Det var Karin som talade om vad hon sett på lördagskvällen. Då berättade Eva att hon en stund innan också sett ett mystisk flygande föremål. De båda var alltså ovetande om varandras upplevelser.

Fru Örtlund berättar att hon och dottern genom en slump kom att titta ut genom rumsfönstret som vetter mot riksväg 60. Över trädtopparne på 3–400 meters avstånd i skymning och något snöyra fick de båda se hur ett jojoliknande föremål for förbi i snabb fart – en syn som varade blott ett par ögonblick. Både fru Örtlund och dottern hade sett exakt lika. Föremålet gav inte ifrån sig något sken vid det tillfället men det hade kopparfärg, berättar Eva Örtlund. Inget ljud kunde man heller uppfatta.

När fru Örtlund och hennes dotter såg „tefatet“ var det under sädningstid för EM i konst åkning – altså mellan 15–15,30. Men närmare 15,30 borde det enligt deras samstämmiga uppgifter ha varit. Vad för sorts föremål det kan ha varit fråga om det vet man inte. Tefat gissar man på! Snöyran som rådde under söndagen var heller inte låmpat för flygning så något flygplan på inflygning mot Ludvika flygplats kan det knappast ha varit fråga om.

Bergslags Posten, 10. feb. 1969.

Fenomen på himlen i Falun

Ett egendomligt himlafenomen observerades vid 20-tiden på måndagskvällen av Anita Eriksson i Stenslund i Falun när hon var ute för att rasta sin hund. Det var mulet, varför det måste ha befunnit sig på relativt låg höjd, men det rörde sig ändå alldeles ljudlöst. Hon kunde iaktta det under ungefär tio minuter varunder det hann förflytta sig från centrala staden mot grycksbohållet, varefter det vände och kom tillbaka. Därefter vände det på nytt och försvann slutligen över Varpan, Föremålet lyste klart i rött och gult.

Dela-Demokraten, 11. febr. 1969.

Kärlekskranka rymd-raggare i Jämtland . . .?

Gästas Jämtland av kärlekskranka raggare från yttre rymden? Den frågan ställer sig i alla fall två 20-åriga flickor från Stugan, Ulla-Britt Persson och Kerstin Johansson efter den lätt uppskakande händelse de upplevde på lördagskvällen. Så här berättar Ulla-Britt för ÖP:

– Vi två var i bil på väg till Östersund från Stugun när vi upptäckte ett ljussken rätt högt på himlen. Så småningom sänkte sig skenet och lade sig tätt över trädtopparna. Hela tiden rörde det sig parallellt med vägen och i samma hastighet som vi. Föremålet var rektangulärt, avdelat på mitten och försett med några sorts upphöjningar på sidorna. Hela tiden utstrålade det ett mycket kraftigt sken. Vi blev förstås litet skrämde över uppvaktningen och stannade för att se om föremålet skulle fortsätta utan oss. Men icke. När vi stannade så stannade också föremålet. Då blev vi skraja på allvar och stoppade en bil med två pojkar från Stugan, vilka också var på väg till Östersund. Även de såg skenet och i konvoj körde vi in mot Östersund. Först pojkarna från Stugun, så vi och så vår anonyme följeslagare som föredrog att färdas i trädtoppshöjd. Pojkarna från Stugun åkte fort och försvann så småningom i fjärran men som tur var kom en annan bil som vi hakade på. Framme i stan åkte vi omkring en stund och såg så småningom ljusskenet försvinna mot Frösön. Själva körde vi ut till Furuparken lättade över att den envisa uppvaktningen verkade vara över. Men gissa vad vi såg när vi kom fram? Ja, just det, vårt kära gamla ljussken hade också letat sig fram till Furuparken men nu på betydlig höjd där det „parkerade“ sig för gott när vi stannade på p-platsen. Jag erkänner gärna att vi blev skadade då. Vi visade andra på vår följeslagare och berättade om vår upplevelse men på grund av höjden såg föremålet nu bara ut som en starkt lysande stjärna varför jag har en känsla av att ingen trodde på vår historia.

När dansen var slut körde vi ensamma hemåt mot Stugun igen men tvärvände och åkte tilbaka till Östersund när vi upptäckte att vi åter hade vår uppvaktning i bakhasorna. Vi greps nästan av panik och vågade absolut inte köra ensamma till Stugun. Vi valde i stället att ligga över i Östersund, berättar Ulla-Britt Persson.

På söndagen hade föremålet – vad det nu vara för något – tröttnat på att vänta och flickorna vågade åka hem igen. I dagsljus.

– – –

Fotnot. Det var inte 1. april i lördags om någon trodde det. Däremot var det den 1. mars. Vilket en eller annan mars-bo kanske tyckte var värt att fira.

Östersunds-Posten, 3. mars 1969.

Hon förföljdes av svävande „blomkruka“

„Rymdraggare“ härjar i Stugun-trakten

Strömsnäs (LT). Vilken „rymdraggare“ är det som härjar i Stugu-trakten? För några dagar sedan var det två stugunflickor som var utsatta för en närgången rymdresenär då de i bil var på väg mellan Stugun och Östersund.

På tirsdagskvällen fick ytterligare en stugunflicka, Gärd Gisslén, Strömsnäs, uppleva en enträgen uppvaktning av en rymdfarkost.

Så här berättar hon:

– Efter kl. 20,00 var jag ensam i min bil, på väg från mitt dagliga arbete i Stugun till mitt hem. Omkring tre kilometer från Stugun vid Mörtån fick jag se ett starkt lysande föremål strax ovanför trädtopparna. Jag började ana att jag fått följe med samma „rymdraggare“ som mina kamrater i Stugun.

– Jag år inte vidskeplig eller mörkrädd, men då föremålet gjorde mig sällskap närmare en mil började jag bli betänksam och stannade på en parkeringsplats vid Strånäset. Det lysande föremålet vek av mot älven där det stod stilla på låg höjd. Jag körde vidare, men på något ögonblick var föremålet åter vid bilens högra sida.

Det var endast 500 meter kvar till mitt hem då jag fick den verkliga chocken. Just uppe på ett backkrön svävade farkosten in i vägbanan framför bilen. Jag vände ögonblickligen bilen och började kallsvettas och må illa.

Farkosten var på nära håll och jag kunde konstatera att den var omkring tre meter hög och liknade en upp- och nedvänd blomkruka. Rundt själva kärnan, som var mörk, utstrålade ett starkt blåvitt sken. I toppen på föremålet kom även ett starkt ljussken. Jag körde in på gården hos en granne i Fiskviken och fick honom att följa med i bilen.

När fröken Gisslén kommit hem kunde samtliga i gården under kvällens lopp se det kraftiga ljusskenet. Ibland stillastående eller hastigt svävande över himlavalvet. Det var flera stugunbor som under kvällen iakttog fenomenet.

Länstidningen Östersund, 12. mars 1969.

Lysande himlaföremål ned gennom isen i Nordanskog

Vad är det som händer i Nordanskog? Ja, det här låter kanhända mystiskt och så är det nog också, även om det självfallet finns en naturlig förklaring till det hela. Invånarna i den lilla lyckselebyn Nordanskog är dock förundrade och söker ett svar på frågan: Vad var det för ett lysande föremål, som på fredagskvällen kom seglande över byn och sedan „landade" på sjöns is?
– Nu har det okända föremålet sjunkit genom isen, så något svar på frågan får vi tillsvidare inte, berättar Volmar Andersson i Nordanskog.

Vid 21,30-tiden på fredagskväll upptäckte en granne till mig ett lysande föremål, runt som en boll, som seglande i sakta fart över trädtopparna. Föremålet „landade" på sjöns is, cirka 150 meter från land. I ungefär 1,5 timmes tid kom ett mycket kraftigt ljussken från föremålet. Det såg ut som ljusstrålar kastades ut från det runda föremålet åt olika häll. Isen på söen varken bär eller brister, så vi hade ingen möjlighet att ta oss ut till platsen för nedslaget. På lördagsmorgonen fanns föremålet kvar ute på isen. Jag tog mig en titt med kikare, föremålet hade blågul färg. På söndagsmorgonen hade det okända föremålet sjunkit genom isen.

När vi först såg det okända, lysande föremålet komma seglande över trädtopparna trodde vi att det kunde röra sig om en väderleksballong. Men när föremålet fortsatte att lysa kraftigt, även sedan „landningen" på isen, så sprack den teorin. När sjön blir isfri har vi kanske möjlighet att söka rätt på föremålet och få svar på vår fråga.

Innan dess kanske det finns någon som kan lösa mysteriet i Nordanskog?

Västerbottens Kuriren, 19. maj 1969.

Mystiskt svart föremål sågs i Övre Åmnäs

Norsjö (NV) Markarna Margit och Verner Holmgren i Övre Åmnäs, Raggsjö, såg på onsdagsaftonen ett mystiskt svart föremål som med stor hastighet och på låg höjd passerade över deras gård och försvann mot nordväst. De hade arbetat ute på gården med vedkapning och när de stannade motorn hördes ett väsande ljud från luften. När de såg upp såg de det svarta föremålet som passerade mycket snabbt och på så låg höjd att det snart skymdes av skogen. Det kan inte ha varit en meteor, säger fru Holmgren. Sådana har jag sett tidligare och detta föremål liknar mera en stor tjäder som saknar vingar.

Idé att skaffa sig flygande tefat när myndigheterna förnekar dem

En klar höstdag 1954 skulle jag titta efter Venus, som då var nära och kunde ses på dagen, bara man visste ungefär var planeten var. Men ett hustak skymde utsikten. I stället fick jag se några föremål flyga på stor höjd.

Jag trodde först det var ett flygplan. Men vid närmare påseende verkade de halvmånformiga, blåvita med skarpt markerad halvcirkelformig framkant och suddig rak bakkant. De rörde sig i cirklar och tvära svängar på ett sätt som inget flygplan kan.

Ibland stannade ett och annat och blev då cirkelformigt eller ellipsformat med suddig kant runt om. Skenbara diametern var ungefär 1/5-del av månens. Ett av föremålen rörde sig från nord till syd från en vinkel av cirka 45 grader över horisonten i norr till ungefär samma höjd i söder på mindre än två sekunder.

Om man räknar med att höjden var minst 5.000 meter skulle hastigheten vara minst 5.000 m/sek. Föremålen höll på med sin ringdans cirka 2½ timmar. Vid ett tillfälle under denna tid såg jag två vita, raka spår, som försvann nästan lika fort som de bildades. Riktningen var snett nedåt. Jag följde spåren med blicken nedåt och såg då i varderas spets en skiva, som föll på „platta" som man säger på göteborgska.

Jag blev efter denna uppvisning övertygad om att det jag sett var flygande tefat. Vid denna tid (1954) fanns inga satellitter i rymden.

Några år senare, når jag låg på sjukhus, träffade jag en man, som varit i militärtjänst vid kusten. Han kunde berätta att militärerna hade skrivbordslådorna fulla med fotografier av olika flygande föremål.

Vissa myndigheter har hittills kategoriskt förnekat förekomsten av flygande tefat. Jag hoppas att även skattemyndigheterna gör det. Då kan det vara idé att skaffa sig ett.

ICKE AUKTORITETSTROENDE
Göteborgs-Tidningen, 19. maj 1969.

UFO-rapport

År 1958 i april månad befann sig fru Hagar Stiberg med man och barn på ett hotell i staden Sucre i Bolivia. Det var en solig klar eftermiddag, då ett starkt glänsande föremål i storlek med en större stjärna visade sig på den blå himlen. På hotellet uppmonterades med största hast en tubkikare, där man studerade föremålet, som då fick en form av två ihoplagda tallrikar. Föremålet stod alldeles stilla i flera timmar och avlägsnade sig sedan. Inget ljud uppfattades. Föremålet observerades av många personer, varav flera befann sig på hotellet. Några timmar före denna händelse utspelades, träffades ett blomsterstånd på stadens salutorg av en stark vind, som lyfte taket på ståndet rakt upp och slet det i spillror. En kvinna skadades då hon träffades av träsplittret. Resten av ståndet skadades inte, då det var gjort av betong. En del människor förklarade detta vara en tromb, men dessa är mycket sällsynta i dessa trakter, och en tromb liknar på avstånd ett ofantligt timglas, som upptill övergår i väldiga molnmassor. De rör sig alltid i horisontal led med en hastighet av 1 a 2 km i timmen. Ibland hastigare. Märk väl: Den dagen var det helt vindstilla. Inga sedvanliga tecken på tromb syntes. Vinddraget var dock mycket starkt och befann sig endast över blomsterståndet. Dess rørelse kan jämföras med blixtnedslag. Vinden flyttade sig alltså inte utan försvann sedan uppåt. Det förut nämnda föremålet upptäcktes inte förrän några timmar senare. Om händelsera blev omskrivna i de lokale tidningarna reflekterde fru Stiberg inte över. I de sydamerikanska tidningarna kan man varje dag låsa 2–3 rapporter om UFO.

Fru Hagar Stiberg
Haga, Borghamn.

Sucre är huvudstad i dep. Chuquisaca i Bolivia. 2600–2800 m. ö. h. Ca. 40.000 inv. Det officiella språket är spanska.

Kredit: UFO-Motala, Fornåsa

»Internationell UFO-Petition till Förenta Nationerna«

Intresserade och engagerade över hela världen i ämnet UFO eller populärt uttryckt „Flygande Tefat“ deltar för närvarande i aktionen „INTERNATIONELL UFO + PETITION till Förenta Nationerna“.

Såsom organsatör och samordnare för projektet i Skandinavien står vi, föreningen UFO – MOTALA. Gemensamt för oss och alla som hjälper till i dette arbete är besvikelsen över de manipuleranden och den tystnadspolitik, som världens regeringar för i dena fråga, samt de nedslående resultaten från olika slutna „UFO-undersökningar“, vilka icke kan anses tillgodose kraven på objektivitet.

Trots detta har vi icke tappat modet utan sett det som än mer angeläget att för mänsklighetens bästa söka kast ljus över de faktiska fenomen, som stämdigt iakttages över hela vår Jord.

Vikten av förståelse för dessa fenomen kan vidare belysas genom ett uttalande av chefen för NATO's luftstyrkor i Europa, general L. M. Chassin, där han hävdar att dessa fenomens avteckning på radarskärmar ofta förorsakar stor förvirring, och att risk finnes att de kan misstagas för en fiendes projektiler och således vara den direkta orsaken till en världskatastrof.

Vidare hävdar FN's generalsekreterare U. Thant, att UFO-frågan måste anses som den viktigaste frågan för mänskligheten näst efter Vietnamkriget.

Med hänsyn till detta och till alla övriga aspekter som kan läggas på detta problem måste slutsatsen bli, att det är ytterst betydelsesfullt för världens befolkning att allvarlig forskning och studium av dessa fenomen bedrives, och detta på ett internationellt plan.

Den gemensamma petitionen till FN kommer att innehålla följande krav:

1. Officielt erkännande av UFO som en allvarlig och viktig fråga av global betydelse.

2. Etablerandet av ett globalt nät av UFO – observatörer med FN's stöd och under UNESCOs organisatorisk uppsikt.

3. Skapandet av ett speciellt UFO-forskningscentrum, (utrustad med mätinstrument och besatt av en internationell panel av vetenskapsmän) styrd och skött av UNESCO, før analys och studium av globalt likartade rapporter.

Det första steget i denna globala aktion är en „INTERNATIONELL FRÅGESTÄLLARE", ett frågeformulär med ett antal ja/nej-frågor. Den skall ha funktionen som ett uttryck för en världsopinion för att ge eftertryck åt våra krav.

Vi, UFO-MOTALA, strävar därfor efter att kunna distribuera så många frågeformulär som möjligt och få tillbaka dem ifyllda. Många har hört av sig som villiga att hjälpa till, men för att de skall kunna spridas jämt över hela landet behövs ytterligare hjälp. Vi riktar därför en vädjan till organisationer, föreningar och enskilda att, om intresse finnes, låta höra av sig till UFO-MOTALA.

Tyvärr kan vi inte tillgodose dem som eventuellt önskar ett ytterst begränsat antal formulär p.g. av de höga kostnaderna som vi redan pådragit oss genom vårt engagemang och som skulle öka ytterligare om vi tvingades skicka ut formulär om ett par st. till hundratals människor även om vi naturligtvis skulle önska att kunna det.

Rekvisitioner på 10 st. och däröver är vi ytterst tacksamma för, därför vädjar vi till alla ansvarsfyllda personer, som är villiga att stå till mänsklighetens tjänst i sökandet efter sanningen, att skrive till: *Carl-Axel Jonzon, Fack 5, 59033, Fornåsa. (Vid telefonförfrågning: Tel. 0141 - 70 191)*

Carl-Axel Jonzon, ordf.

UFO MOTALA söker person i Danmark som är villig till att utge ett danskt frågeformular. I Norge har vi en person som har börjat med tryckningen. Men som sagt vi söker en villig och intresserad person i Danmark.

Rapportnyt

er udsat til næste måned på grund af manglende rapportstof. Der er kun indkommet få rapporter, og disse er ikke bemærkelsesværdige.

☆

Ofte, når en mand mener, at han er ved at blive mere storsindet, er det blot hans samvittighed, der strækkes.

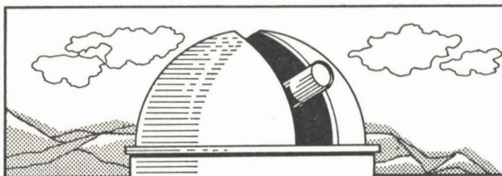
Amerikansk

☆

Hvis vi ikke selv havde fejl, ville vi ikke have så megen fornøjelse af at finde fejl hos de andre.

La Rochefoucauld (1613–1680)

☆

ASTRONOMI OG RUMFART

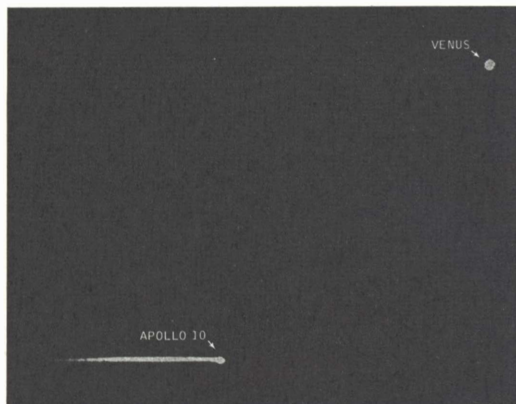
I anledning af...

Juli måned kommer til at stå i Apollo 11's tegn. For første gang (eller –?) skal jordmennesker lande på et fremmed himmellegeme, og der er ingen tvivl om, at der nok skal blive interesse for flyvningen, som får en fin dækning af presse og TV. Hvis man imidlertid ikke er tilfreds med at se Apollo på TV, kan man tage til USA for at se opsendelsen. Et amerikansk luftfartsselskab tilbyder en 14-dages rejse med alt inklusive for 4500 kr. – og så får man i tilgift et par dages ophold i både New York og Miami. At man ved det.

Hvad skal vi have med til svigermor ...?

Svigermor sidder hverken på Bloksbjerg eller på Månen (endnu) men NASA har alligevel rodet sig ind i det gamle problem med, hvad skal vi tage med. Sådan et alvorligt problem kan naturligvis ikke løses i en håndevending, så man har naturligvis nedsat en komité. Komiteen skal finde ud af, om Apollos besætning skal placere symboler eller andet på Månen til minde om denne landing. Hver gang Sovjet har landet hårdt eller blødt på et fremmed himmellegeme, har man med triumf annonceret, at nu var både hammer og segl plantet pågældende sted til evigt minde. Da man åbenbart ikke syntes det var særligt morsomt, at fremtidige amerikanske astrnauter skulle gå og falde i lutter hammer og segl, måtte noget altså gøres – men hvad?

Der er indkommet mange forslag til komiteen. Et af dem går ud på at nedgrave (hvor betænksomt) en såkaldt evighedsbeholder på Månen. Beholderen skulle indeholde en navneliste på de mennesker – samt flag fra de nationer, der har ydet bidrag til USA's rumforskning. En fyr, der ikke vandt det store gehør, var ham der foreslog, at man skulle begrave en bøfsandwich til minde om dengang, hvor man ikke tog sig selv så pokkers højtideligt!

Således ser det ud, når et rumskib møder Jordens atmosfære. Billedet forestiller Apollo 10 på vej mod den præcise landing i Stillehavet, og såvidt det er oplyst var højden ca. 100 km, da billedet blev taget.

Mere om månefænomenerne

Som nævnt i sidste nummer, er man indenfor videnskaben nu langt om længe blevet opmærksom på, at de såkaldte „lunar transients" (Forbigående månefænomener) eksisterer – og ikke blot er pletter for kollegernes øjne. En medvirkende årsag til denne ændrede indstilling kan sikkert henføres til Apollo 9 forsøget, hvor besætningen rapporterede om visse lysfænomener af ukendt art.

Under det seneste Apollo forsøg (Apollo 10) var hundreder af videnskabsmænd samt adskillige amatører (bl. a. tilknyttet Smithsonian) på udkig efter månefænomener. Ideen var, at man øjeblikkelig skulle informere NASA's rumfartscenter i tilfælde af observationer. Derfra var det tanken at videregive informationerne til astronauterne,

hvis deres rumskib var i nærheden af det sted på Månen, hvor fænomenet var iagttaget. I det mindste eet fænomen blev set i Aristarchus-krateret, mens Apollo var i nærheden, men astronauterne kunne intet se.

En videnskabsmand – der forøvrigt er en dame – ved navn Barbara Middlehurst og som er tilknyttet Rumfartscenteret i Houston, informerede de forsamlede pressefolk om de forskellige former for månefænomener.

Det hyppigste fænomen er et kortvarigt lysskær i et bestemt område som f. eks. et krater. Lysskæret kan være af en større størrelsesorden på op til 55 km i diameter; også farveskift er ofte forekommende, og de kan variere i varighed fra få sekunder til flere timer. Man kan iagttage pulserende lysskær i et bestemt område, ligesom et område gennem et stykke tid kan miste alle detailler, som om en tågedyne var trukket henover stedet.

Middlehurst oplyste, at det område, der kan rose sig af de fleste fænomener, findes på den del af Månen, hvor Jordens tyngdekraft virker kraftigst. Desuden blev det nævnt, at 40 pct. af alle observerede lysfænomener fandt sted i Aristarchus krateret. Det blev atter pointeret, at man endnu ikke har nogen eksakt viden om, hvorledes disse fænomener opstår, men man kunne f. eks. tænke sig at lysfænomenerne opstår, når gasarter siver ud fra Månen og derved danner en kortvarig „atmosfære" i lav højde. Solens stråling (solvinden) kunne ionisere gasarterne og derved få disse til at lyse.

Såvidt videnskaben. Hvad der end er årsag til fænomenerne, så iagttog man følgende alene under Apollo 10 forsøget: I Aristarchus sås lysskær, pulseren og blink. Harpatus-krateret virkede usædvanligt lyst, medens Bouguer lyste op. Manzinus præsenterede af og til en rødlig kulør. Biela blev rødere og kanten på Atlas-krateret lyste ind imellem op.

MÅNELANDEVEJ?

Her ses et nærbillede af een af de mange riller, der gennemkrydser Månens overflade. Hvorledes denne og de andre riller er opstået ved man endnu intet om. Der kan være tale om overfladevand, der nu er forsvundet, underjordiske vandløb der har undermineret området og meget andet. Tilsyneladende er der ikke tale om brede motorveje, alene af den grund at „vejen" er fyldt med kraterhuller. Forøvrigt er rillen 2–3 kilometer bred.

Noget halede i Apollo

Både Apollo 8 og 10 oplevede relativt kraftige accellerationer, når de overfløj bestemte områder på Månen. Det var hastighedsændringer af en størrelsesorden på op til 7 m/sek. Bl. a. blev Apollo 10's fart ændret, da den fløj over Mare Smyth. Apollo accellererede, men farten faldt til det normale efter kort tids forløb. Man mener, at store koncentrationer af tættere materiale under måneoverfladen kan være skyld i afvigelserne.

Truer fare fra rummet?

I videnskabelige kredse hersker der stor uenighed om, hvor stor faren for forurening er p. gr. af Apollo 11 forsøget. Ja, ikke på Månen, men på Jorden!

Hver dag året rundt gør man verden over (næsten) alt, hvad man kan for at forurene Jordens atmosfære med giftige gasarter og udstødning fra skorstene, biler, skibe, fly og raketter, og man skulle ikke tro, at affyringen af endnu en Saturnraket skulle gøre meget fra eller til. Det er i virkeligheden heller ikke her hunden ligger begravet, for problemet er af en ganske anden art og opstår, når Apollo 11 returnerer til Jorden. Man er simpelthen bange for, at kabinen skal medbringe ukendte mikrober til Jorden og at science-fiction-litteraturens skrækromaner skal blive til dyster virkelighed, om og hvis disse mikrober formerer sig i vor atmosfære og smitter mennesker og dyr.

Hvad agter man at gøre for at sikre os mod et eventuelt mikrobeangreb fra Månen? Ja, først og fremmest vil de to astronauter, der skal gå på Månens overflade efterlade støvler og handsker på Månen. Det materiale, som skal indsamles fra måneoverfladen vil blive medbragt i forseglede beholdere. Undervejes til Jorden vil astronauterne støvsuge hele kabinen, og det opsugede materiale vil blive anbragt i en beholder, der indeholder et kemisk bindemiddel. Når Apollo er landet, vil frømænd desinficere lugen, åbne den og kaste nogle specielle „biologisk tætte" dragter ind til astronauterne. Medens de klæder sig om i kabinen, vil denne blive desinficeret udefra endnu engang. Når astronauterne kommer ud af lugen, bliver også de oversprøjtet med et desinfektionsmiddel inden de træder ned i gummifläden – der forøvrigt også er fyldt halvt op med desinfektionsvæske. Astronauterne bringes dernæst til et specialbygget, transportabelt laboratorium (der er et helt lille hus med alle faciliteter og lidt til) og her skal de tilbringe de næste tre uger i karantæne. Laboratoriet har kostet den nette sum af 125 millioner kroner – og alligevel er man ikke sikker på, at det udfylder sin mission fuldt ud.

Det er helt klart, at næsten ligegyldigt *hvor* strenge sikkerhedsforanstaltningerne vil være med astronauterne, deres rumkabine og det medbragte månemateriale, vil det næsten være en umulig sag at stoppe alle bakterier og mikrober, som måtte være medbragt, – alene af den grund at kabinen bliver åbnet på vandet. Desuden findes der vel ingen, der kan sige om vore desinfektionsmidler ville virke overfor en barsk månebakterie?

De fleste rumbiologer er nogenlunde enige om, at der ikke er store chancer for liv på Månen, hvad der i sig selv er forbavsende, idet man mener at have konstateret organisk stof i meteorer. Man skulle tro, at meteorer – på trods af den kraftige varmeudvikling ved nedslaget – kunne være i stand til at bringe lave livsformer til Månen. Da man kan finde liv her på Jorden under de mest ekstreme forhold såsom på bunden af de dybe have, i varme kilder og endog i kemisk rent benzin, skulle det vel ikke være ganske urimeligt at antage at der på Månen eksisterer om ikke månemænd, så dog organismer af een eller anden art. I den forbindelse må man huske på, at man stadig ikke har nogen forklaring på Månens oprindelse, hvorfor det heller ikke er muligt at sige om ikke Månen skulle have „medbragte" former for liv. I det hele taget er det helt forbavsende så lidt eksakt viden vi i virkeligheden har om vor nærmeste nabo.

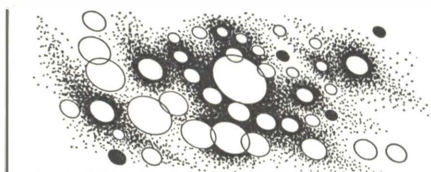
Kemikeren Edward Anders fra University of Chicago er sammen med flere af sine kolleger fuldt ud villig til at udsætte sig for eventuel smittefare fra de klippestykker, som astronauterne bringer tilbage. Disse kemikere vil endog være villige til at sluge små stykker af materialet for at bevise deres standpunkt. Hvis man derimod lytter til hvad mikrobiologen Martin Alexander fra Cornell Universitetet siger, møder man det stik modsatte synspunkt. Efter hans mening er NASA's karantænebestemmelser håbløst utilstrækkelige og udtrykker ligegyldighed overfor, hvad Anders mener kan komme til en virkelig

trussel for Jorden og dens befolkning. Anders har derfor anmodet NASA om at revidere karantæneplanerne fra a til z. Nogle ændringer er også foretaget, men om de er tilstrækkelige er nok et åbent spørgsmål.

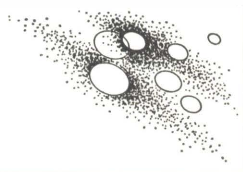
Den kendte rumbiolog Carl Sagan er også af den opfattelse, at der kun er små chancer for liv på Månen, men han advarer, „at der er en lille chance for at der kan forvoldes stor skade", hvis ikke karantænebestemmelserne overholdes strengt (han hentyder muligvis til forlydender om at NASA ville afkorte karantæneundersøgelserne for at få astronauterne ud til offentligheden hurtigst muligt i håb om at opnå mest publicity) „Måske er det 99 pct. sikkert at Apollo 11 ikke vil bringe måneorganismer tilbage til Jorden", siger Carl Sagan. „Denne ene procents usikkerhed er dog altfor meget til at man kan se stort på den. Trods alle sikkerhedsforanstaltninger *kan* organismer trænge ud i luften eller vandet og trives, for derigennem at frembyde en fare for livet på vor planet".

...Een ting kan vi vel alle blive enige om. Apollo 11's månelanding vil blive en skelsættende begivenhed, der sikkert vil få endnu større historisk betydning, end man gør sig begreb om. Som ufolog kan man kun glæde sig over rumfartens fremskridt, der vil rydde misforståelser om universet til side og lægge alen til vor viden – og her tænker jeg ikke blot på vor videnskab, men også på ufologien, herunder kontaktpersonernes oplysninger. Vi vil alle være glade for at få verificeret eller afkræftet visse oplysninger, og man kan kun håbe at NASA vil leve op til sine statutter om fuld offentlighed i alle deres projekter – selvom det må indrømmes, at man indtil nu *ikke* har gjort det helt og fuldt. Tiden læger alle sår, siger man, og med tiden vil også tilbageholdte oplysninger komme frem. Hvor sandheden ligger, er der ingen, der kan sige. Den kan være nærmere – eller længere væk end vi aner, men for mig er der ingen tvivl om, at månelandingen bliver den første af en række milepæle, der vil føre os ad vejen mod en fremtidig konfrontation med andre væsener i universet.

ej.

DIVERSE

Lever der „supermen" ude i rummet?

Af Robert Chapman.

På hvor mange planeter i universet foruden Jorden tror De, der kan have udviklet sig liv af en eller anden slags? Et halvt dusin måske? Halvtreds da? Omkring de hundrede?

De overraskende tal, som en fremragende belgisk videnskabsmand giver os er: 100.000.000.000.000.000!

Professor Jules Duchesne fra Liege universitetet mener ikke det er sandsynligt, at alle disse planeter har menneske- og dyreliv, som vi kender det.

Men det er ikke umuligt, hævder han, at civilisationer, der er vor overlegen, kan have udviklet sig på nogle af dem langt ude i rummet.

I en artikel i det sidste nummer of .Science Journal" skriver professor Duchesne, at videnskabsmænd over hele verden bliver mere og mere overbevist om, at der er liv andre steder i universet. Dette skyldes dels øget kendskab til planeterne i vort eget solsystem og dels udforskning af livets oprindelse.

Man har fundet, at de kemiske stoffer og vilkår, der menes nødvendige for udvikling af liv, slet ikke er enestående for Jorden, men forekommer ret almindeligt i universet.

Bevis for dette indeholdes rent bogstaveligt i meteoritter – klippestykker, der er opsamlet, efter at de er faldet gennem atmosfæren ude fra rummet.

Livets grundelementer

Omhyggelige laboratorie-undersøgelser har gen-

tagne gange vist, at meteoritter indeholdt kulstof og andre stoffer, der er nødvendige for udvikling af liv.

Endog planeter, der har et meget koldt eller varmt klima, som det kendes fra Mars og Venus, kunne have lave former for liv, siger professor Duchesne.

Astronauter, der lander på Mars og Venus i de kommende år kan sandelig blive højst overraskede over hvad de finder, for primitive planter og mikro-organismer er yderst hårdføre og har under eksperimentelle betingelser vist sig at være i stand til at overleve og endog trives under vilkår, der ville være dødelige for mennesker, dyr og højere former for planteliv.

The Suday Express, London,
30. marts 1969. /BK.

Det ædleste syn på Jorden er en mand, der snakker fornuft, og hans kone, der hører efter. *Amerikansk*

☆

Har De huller i Deres UFO-viden?

Er der specielle aspekter af UFO-sagen eller beslægtede emner, De kunne tænke Dem at vide noget mere om? Så prøv at spørge

SUFOIs BIBLIOTEK
P. C. Andersen,
Harridslev pr.
8900 Randers

Her ligger mange bøger, tidsskrifter og anden spændende litteratur og venter på at blive læst. Vi tør **næsten** garantere Dem, at vi kan finde noget frem, som netop De har særlig interesse for. Skriv efter litteraturlisten og oplysninger om lånebetingelserne. (Det beskedne gebyr går til vedligeholdelse af bøger – og nyanskaffelser).

UFO-MØDER

Stort offentligt møde

afholdes fredag den 12. sept. 1969 kl. 19,45 på Tårnby Gymnasium, Tejn Allé 5, Kastrup. (Lettest med bus nr. 33 og 35).

Major FRANK PEDERSEN holder foredrag – der bliver vist lysbilleder – og der bliver lejlighed til at stille spørgsmål. Tag venner og bekendte med! *Det er tanken fremover at holde foredrag hver måned, og oktober måneds arrangement er allerede fastlagt. Det finder sted den 10. oktober på Kongsholmskolen i Albertslund.*

Nørresundby UFO-Gruppe afholder følgende observationsture i august og september måned 1969 til Borup Hede (vest for Nibe), hvori alle interesserede er velkommen til at deltage:

Den 1. – 7. – 15. – 21. og 29. august samt den 5. – 12. – 21. og 26. september.

Observationsturene starter fra Toftevej 52, Nørresundby kl. 19,30 med forventet hjemkomst kl. ca. 24,00.

Man bedes selv medbringe kaffe og brød eller hvad man ønsker at indtage.

Svend Erik Christensen

Et tabt stykke guld kan findes igen; et tabt stykke tid aldrig.
Kinesisk ordsprog

KONTAKTADRESSER I DANMARK

København og omegn.

2791 DRAGØR: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, tlf. (01) 53 10 35.

2000 FREDERIKSBERG: Sejer Sejersen, Smallegade 30 D, 2000 F.
Steen Landsy, Jul. Valentinersvej 15,5, 2000 F.

2900 HELLERUP: Peter Alf Hansen, Lille Strandvej 60, tlf. HE 775.

2770 KASTRUP: Inger Larsen, Soldugvej 17.

2770 KASTRUP: Flemming Jensen, Kastruplundsgade 70.

2770 KASTRUP: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35 tlf. (01) 51 11 41.

1313 KBH. K.: S. Olsen, Skt. Paulsgade 14, tlf. MI 9407.

2200 KBH. N.: Willy Wegner, Odinsgade 2, 4. sal.

2610 RØDOVRE: Lene Nielsen, Nørrekær 74.

2740 SKOVLUNDE: John Jacobsen, Lundebjerggårdsvej 302, tlf. (01) 91 41 92.

Sjælland og Lolland-Falster.

3460 BIRKERØD: Fru Kirsten Benn, Nørrevang 11, tlf. (01) 81 33 92.

2640 HEDEHUSENE: Sv. Larsen, Bakkevej 1, Fløng. tlf. (03) 16 19 17.

4621 GADSTRUP: Finn Nielsen, Ramsømagle by.

3400 HILLERØD: Wagn O. Jensen, Fredskovhellet 12, 2., tlf. (03) 26 57 06.

2970 HØRSHOLM: X.P. Madsen, Bakkehave 8, tlf. (01) 86 16 77.

4900 NAKSKOV: Ole Henningsen, Østre Boulevard 9, 1.

4700 NÆSTVED: Kristen Kristensen, Jørgen Jensensvej 57, tlf. (03) 72 12 53.

4200 SLAGELSE: Fru Gerda Ohrt, Schweizerplads 5,2.

4660 ST. HEDDINGE: Karl Hansen, „Kræmmergården", tlf. (03 705) 551.

2950 VEDBÆK: Jørgen F. Jensen, Marievej 16.

Jylland.

8230 ÅBYHØJ: E. Gundersen, H. C. Andersensvej 11, tlf. (061) 5 85 61.

7000 FREDERICIA: P. M. Frederiksen, Chr. Richardtsvej 11 A, tlf. (059) 2 23 27.

8500 GRENÅ: Guy Markus, Østergade 7, tlf. (06) 32 10 27.

8700 HORSENS: Bent Sørensen, Haldrup, tlf. (066) 2 77 11.

6000 KOLDING: G. Th. Jensen, Åbenraavej 43, tlf. (055) 2 32 93.

8600 LINÅ pr. Silkeborg: Hanne og Poul Nielsen, tlf. (06) 83 51 11, Mollerup 156.

9400 NØRRESUNDBY: Willy B. Nielsen, Skansevej 52.

8900 RANDERS: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 B, tlf. (064) 2 92 98.

8600 SILKEBORG: Jørgen Andersen, Glentevej 37, tlf. 1322.

6520 TOFTLUND: Tage Lau, Søndergade 21.

7600 STRUER: S. P. Christensen, Søndergade 56.

6400 SØNDERBORG: Benny Ølbye, Sdr. Landevej 35.

7700 THISTED: O. B. Nielsen, Hundborgvej 81, tlf. 1604.

Fyn og øerne.

5000 ODENSE: Martin Thygesen, Møllervænget 12, tlf. (09) 12 14 84.

5574 RØRMOSEHUS: Jytte Pedersen, Vedtofte, tlf. Ørsted (09-45) 260.

5700 SVENDBORG: Frank Lerbæk, Sanddalsparken 6, 2. sal th., tlf. (09) 21 58 44.

NORGE

ALTA: Valther Esjeholm, postbox 265, Alta.

UFO-Bergen postbox 1155.

BODØ: Knut Rønning, Elias Blixvei 19.

HARSTAD: Arild Vollan, Hans Egedesgt. 64.

OSLO: Nils Jacob Jacobsen, Disenveien 15, Oslo 5.

SALHUS: Odd Nilsen, Salhus pr. Bergen.

SKIEN: Per Landgraff Holm, Øvre Skotlandvei 6.

STAVANGER: Robert Moklev, Musegt. 76 – Tlf. 29 1 49, Stavanger.

SØNDRE HØLAND: Kr. Ydersbond, Hemnes.

TRONDHEIM: Tronheim UFO-forening, Östersundsgt. 24.

TROMSØ: Tromsø UFO-forening, Fiskergt. 8, 9000 Tromsø.
Arnold Lockertsen, Glavær, Ringveien, 9000 Tromsø.

TØNSBERG: Arne Foss, Utsiktsveien 3, Teie pr. Tønsberg.

SVERIGE

FORNÅSA: UFO-Motala, Fack 5, S 59033, Fornåsa.

TALLERKEN
over
BRASILIA

Den 8. november 1968 blev der fra Brasiliens imponerende hovedstad, der ligger inde i landet, rapporteret om en af de typiske tallerkener. Adskillige borgere i forstaden Taguatinga rapporterede, at de havde set et objekt der var rundt og så ud „som to tallerkener der overlappede hinanden". Objektet fløj hen over hærens radiokontrol-tårn og byens vand-reservoir. Den underste „tallerken" roterede stærkt, sagde de, og den var oplyst af et blinkende rødt og grønt lys. Da objektet første gang blev observeret, svævede det over hærens radiostation, derefter cirklede det rundt om byen et par gange og forsvandt så med stor hastighed.

Kilde: The APRO Bulletin, nov.-dec. 68. /PK